

56/2001 Sb.

ZÁKON

ze dne 10. ledna 2001 o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

Změna: 478/2001 Sb.
Změna: 175/2002 Sb.
Změna: 320/2002 Sb.
Změna: 193/2003 Sb.
Změna: 103/2004 Sb., 237/2004 Sb., 186/2004 Sb.
Změna: 411/2005 Sb., 226/2006 Sb.
Změna: 342/2006 Sb.
Změna: 311/2006 Sb.
Změna: 226/2006 Sb. (část)
Změna: 170/2007 Sb.
Změna: 137/2008 Sb.
Změna: 124/2008 Sb.
Změna: 383/2008 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Zákon upravuje tyto podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích:

- a) registraci vozidel a vyřazování vozidel z registru,
- b) technické požadavky na provoz silničních vozidel a zvláštních vozidel a schvalování jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích,
- c) práva a povinnosti osob, které vyrábějí, dovážejí a uvádějí na trh vozidla a pohonné hmoty,
- d) práva a povinnosti vlastníků a provozovatelů vozidel,
- e) práva a povinnosti stanice technické kontroly a stanice měření emisí,
- f) kontroly technického stavu vozidel v provozu.

(2) Zákon upravuje výkon státní správy a státního dozoru v oblasti podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích.

(3) Zákon se nevztahuje na vojenská vozidla. 1)

§ 2

Základní pojmy

(1) Silniční vozidlo je motorové nebo nemotorové vozidlo, které je vyrobené za účelem provozu na pozemních komunikacích pro přepravu osob, zvířat nebo věcí.

(2) Zvláštní vozidlo je vozidlo vyrobené k jiným účelům než k provozu na pozemních komunikacích, které může být při splnění podmínek stanovených tímto zákonem k provozu na pozemních komunikacích schváleno.

(3) Přípojné vozidlo je silniční nemotorové vozidlo určené k tažení jiným vozidlem, s nímž je spojeno do soupravy.

(4) Historickým vozidlem je vozidlo, které je zapsáno v registru historických a sportovních vozidel a kterému byl vydán průkaz historického vozidla.

(5) Systém vozidla je jakýkoliv konstrukční systém vozidla, na který se vztahují technické

požadavky stanovené prováděcím právním předpisem. Systémem vozidla jsou například brzdy nebo zařízení pro snížení emise.

(6) Konstrukční část vozidla je součástí vozidla, jejíž typ musí být schvalován nezávisle na vozidle, pokud tak stanoví prováděcí právní předpis, a na kterou se vztahují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem. Konstrukční částí vozidla je například svítilna.

(7) Samostatný technický celek vozidla je součástí, jejíž typ může být schvalován nezávisle na vozidle, ale pouze ve vztahu k jednomu typu vozidla nebo více typům vozidel, pokud tak stanoví prováděcí právní předpis, a na kterou se vztahují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem. Samostatným technickým celkem vozidla je například zadní nárazník vozidla, pevná nebo výměnná nástavba vozidla.

(8) Kategorie vozidla je skupina vozidel, která mají stejné technické podmínky stanovené prováděcím právním předpisem. Rozdělení vozidel do kategorií je uvedeno v příloze zákona.

(9) Výrobce vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla je osoba, která odpovídá za dodržení technických požadavků stanovených tímto zákonem a podmínek stanovených v rozhodnutí o schválení typu vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla a za zajištění shody vyráběných vozidel s typem vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla, samostatného technického celku vozidla, jehož typ byl schválen.

(10) Akreditovaný zástupce je právnická osoba, která má sídlo na území České republiky, nebo fyzická osoba, která má na území České republiky místo trvalého pobytu a je registrována Ministerstvem dopravy (dále jen "ministerstvo") jako zástupce zahraničního výrobce na základě jeho písemného pověření. Akreditovaný zástupce dováží vozidla tohoto zahraničního výrobce na území České republiky a vystavuje pro tato vozidla technický průkaz nebo technické osvědčení vozidla.

(11) Nové vozidlo je nově vyrobené vozidlo, které dosud nebylo žádným způsobem provozováno v České republice ani v jiném státě, ani nebylo používáno ke zkušebním či předváděcím účelům.

(12) Prodejním místem se rozumí místo, kde jsou nově vyrobené osobní automobily vystaveny nebo nabízeny k prodeji nebo k pronájmu zákazníkům; tímto místem se rozumí i veletrh, pokud jsou na něm nově vyrobené osobní automobily nabízeny veřejnosti.

(13) Zkušební stanice je stanice technické kontroly pověřená ministerstvem k provádění technické kontroly jednotlivých vozidel a výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích.

(14) Prohlášení Evropského společenství o shodě (dále jen "ES prohlášení o shodě") je dokument, který vystavuje výrobce vozidla v postavení držitele osvědčení o homologaci typu ES.

(15) Evidenční kontrola silničního vozidla je kontrola silničního vozidla prováděná stanicí technické kontroly spočívající v porovnání údajů uvedených v technickém průkazu silničního vozidla a v osvědčení o registraci silničního vozidla nebo v osvědčení o technické způsobilosti vozidla, pokud se jedná o vozidlo, které nepodléhá registraci, se skutečnými údaji a stavem vozidla.

(16) Provozovatelem silničního vozidla registrovaného v registru silničních vozidel České republiky se rozumí fyzická osoba s místem trvalého pobytu nebo s místem povoleného pobytu v České republice nebo právnická osoba se sídlem v České republice, která vlastním jménem provozuje silniční vozidlo a je současně vlastníkem silničního vozidla a nebo je vlastníkem silničního vozidla oprávněna k provozování silničního vozidla.

(17) Sportovním vozidlem je vozidlo, které je zapsáno v registru historických a sportovních vozidel a kterému byl vydán průkaz sportovního vozidla.

§ 3

Druhy vozidel

(1) Silniční vozidla se rozdělují na jednotlivé druhy a kategorie. Rozdělení silničních vozidel do kategorií, technický popis jednotlivých kategorií silničních vozidel a jejich další členění se stanoví v příloze k tomuto zákonu.

(2) Silniční vozidla se rozdělují na tyto základní druhy:
a) motocykly,

- b) osobní automobily,
- c) autobusy,
- d) nákladní automobily,
- e) speciální vozidla,
- f) přípojná vozidla,
- g) ostatní silniční vozidla.

(3) Zvláštní vozidla se rozdělují na tyto základní druhy:

- a) zemědělské nebo lesnické traktory a jejich přípojná vozidla,
- b) pracovní stroje samojízdné,
- c) pracovní stroje přípojně,
- d) nemotorové pracovní stroje nebo nemotorová vozidla tažená nebo tlačena pěšky jdoucí osobou,
- e) vozíky pro invalidy s motorickým pohonem, pokud jejich šířka nebo délka přesahuje jeden metr, jejich konstrukční rychlost převyšuje 6 km.h⁻¹ nebo jejich maximální přípustná hmotnost převyšuje 450 kg.

Pro účely tohoto zákona se zvláštním vozidlem rozumí i mobilní stroj, průmyslové zařízení schopné přepravy nebo vozidlo bez karoserie, ve kterých je zabudován spalovací motor.

ČÁST DRUHÁ

REGISTR A REGISTRACE SILNIČNÍHO VOZIDLA

§ 4

Registr silničních vozidel

(1) Registr silničních vozidel je evidencí silničních motorových vozidel, přípojných vozidel a provozovatelů těchto vozidel. Součástí evidence silničních motorových vozidel je evidence paměťových karet vozidel, která jsou vybavena podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství 1a) záznamovým zařízením.

(2) Registr silničních vozidel je seznam, který vedou obecní úřady obcí s rozšířenou působností. Příslušným pro registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla je obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu má provozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla bydliště nebo místo podnikání, liší-li se od bydliště, nebo sídlo.

(3) Do registru silničních vozidel je oprávněn nahlížet a požadovat od obecního úřadu obce s rozšířenou působností opis nebo výpis zapsaných údajů pouze ten, kdo prokáže právní zájem.

(4) Do registru silničních vozidel se zapisuje

- a) vlastník (název, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu nebo fyzickou osobu podnikatele; jméno, příjmení, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, popřípadě adresa místa pobytu při udělení azylu, jde-li o fyzickou osobu),
- b) provozovatel, není-li současně vlastníkem (název, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu nebo fyzickou osobu podnikatele; jméno, příjmení, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, popřípadě adresa místa pobytu při udělení azylu, jde-li o fyzickou osobu),
- c) státní poznávací značka silničního motorového vozidla a přípojného vozidla (dále jen "registrační značka"), datum přidělení a odebrání registrační značky,
- d) číslo technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, datum a místo jeho vydání,
- e) číslo osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- f) druh a kategorie silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- g) výrobce silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, značka (obchodní název stanovený

výrobce), typ vozidla, obchodní označení,

h) identifikační číslo silničního motorového vozidla a přípojného vozidla (VIN), není-li, pak výrobní číslo podvozku silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,

i) výrobce podvozku silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,

j) výrobce motoru, typ, výkon, zdvihový objem motoru a palivo,

k) výrobce karoserie, typ, výrobní číslo, barva, počet míst k sezení a stání, popřípadě lůžek, rozměry ložné plochy, objem skříně nebo cisterny,

l) údaj o celkových rozměrech silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,

m) největší technicky přípustná hmotnost, největší povolená hmotnost a provozní hmotnost silničního motorového vozidla a největší technicky přípustná hmotnost na nápravu a největší povolená hmotnost na nápravu,

n) druh spojovacího zařízení, největší technicky přípustná hmotnost naloženého přípojného vozidla, největší povolená hmotnost přípojného vozidla, největší technicky přípustná hmotnost naložené jízdní soupravy a největší povolená hmotnost soupravy,

o) datum první registrace vozidla silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,

p) vydání paměťové karty vozidla, pokud je silniční motorové vozidlo vybaveno podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství 1a) záznamovým zařízením,

q) stát poslední registrace a registrační značka silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, není-li státem poslední registrace Česká republika.

(5) Do registru silničních motorových vozidel a přípojných vozidel se kromě údajů uvedených v odstavci 4 dále zapisují tyto údaje:

a) účel, pro který je silniční motorové vozidlo a přípojné vozidlo určeno,

b) zástavní práva váznoucí na silničním motorovém vozidle a přípojném vozidle,

c) údaje o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla (dále jen "pojištění odpovědnosti z provozu vozidla") sdělené Českou kanceláří pojistitelů nebo touto kanceláří vrácené registru silničních motorových vozidel a přípojných vozidel, a to v rozsahu údajů stanovených zákonem upravujícím pojištění odpovědnosti z provozu vozidla 2),

d) záznam o technických prohlídkách,

e) záznam o schválení technické způsobilosti silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,

f) záznam o provedených a schválených přestavbách silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,

g) trvalé a dočasné vyřazení silničního motorového vozidla a přípojného vozidla z registru,

h) odejmutí osvědčení o registraci silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla a technického průkazu silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla vydaného jiným členským státem Evropské unie.

(6) Součástí registru silničních vozidel je samostatná evidence ztracených, odcizených, poškozených a zničených osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, technických průkazů silničního motorového vozidla a přípojného vozidla a tabulek s přidělenou registrační značkou a evidence vyrobených zúčtovatelných tiskopisů osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla a technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla a vyrobených a nevydaných tabulek registrační značky vozidla.

(7) Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany a zpravodajské služby vedou registr silničních vozidel používaných pro jejich účely podle tohoto zákona. Ministerstvo vnitra vede registr vozidel používaný pro účely celních orgánů podle tohoto zákona.

(8) Způsob vedení registru silničních motorových vozidel a přípojných vozidel, podrobnosti o údajích zapisovaných do registru, způsob vyznačování změn a vzory jednotlivých tiskopisů stanoví prováděcí právní předpis.

(9) Ministerstvo vnitra poskytuje ministerstvu k zápisu osobních údajů o provozovateli vozidla, o vlastníkovi vozidla a uživateli zvláštní registrační značky trvale manipulační, zvláštní registrační značky pro historická vozidla nebo uživateli zvláštní registrační značky pro zkušební účely, do registru vozidel, pokud jsou uvedeni provozovatelé, vlastníci a uživatelé obyvateli, z informačního systému evidence obyvatel 3) v elektronické podobě umožňující dálkový přístup tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) rodné číslo,
- c) datum narození,
- d) adresa místa trvalého pobytu státních občanů České republiky 3a) nebo druh a adresu místa pobytu u cizinců;
obyvatelem se rozumí fyzická osoba podle zvláštního právního předpisu 3b).

(10) Ministerstvo může jemu poskytnuté údaje z informačního systému evidence obyvatel v rozsahu a pro účely uvedené v odstavci 8 dále předávat, třídít nebo kombinovat 3c), popřípadě je blokuje, zjistí-li, že poskytnuté údaje nejsou přesné; o zjištění nepřesného údaje ministerstvo neprodleně informuje Ministerstvo vnitra, které po prověření údaj opraví, doplní nebo zlikviduje 3d).

(11) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 5

Centrální registr silničních vozidel

(1) Ministerstvo vede centrální registr silničních vozidel, který obsahuje údaje předávané obecními úřady obcí s rozšířenou působností, a registr silničních vozidel členů diplomatické mise. 4)

(2) Ministerstvo oznámí do dvou měsíců od zápisu silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla do registru silničních vozidel příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie odejmutí osvědčení o registraci a technického průkazu silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla, které bylo ke dni podání žádosti o registraci zapsáno v registru jiného členského státu Evropské unie. Na žádost příslušného orgánu jiného členského státu Evropské unie vrátí ministerstvo odňaté osvědčení o registraci a technický průkaz tomuto orgánu do 6 měsíců od jejich odejmutí.

(3) Ministerstvo zajistí Policii České republiky výdej informací z centrálního registru vozidel způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví způsob, rozsah a lhůty pro předávání údajů obecními úřady obcí s rozšířenou působností do centrálního registru a zveřejňování statistik registrovaných vozidel.

§ 6

(1) Každý, kdo hodlá provozovat na území České republiky silniční motorové vozidlo a přípojné vozidlo, je povinen tato vozidla přihlásit k registraci na předepsaném tiskopisu u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností, s výjimkou osob, jejichž pobyt na území České republiky netrvá déle než 185 dnů v příslušném kalendářním roce, (dále jen "žadatel").

(2) Povinné registraci podle odstavce 1 nepodléhá pracovní stroj přípojný (vozidlo patřící do kategorie S podle přílohy tohoto zákona), který je účelově a technicky určen pro práce v zemědělství; toto vozidlo lze však registrovat na žádost vlastníka. Na vozidlo nepodléhající registraci se nevztahují ustanovení § 38 odst. 1 písm. b) až f) a § 39.

(3) Do registru silničních vozidel lze zapsat silniční motorové vozidlo a přípojné vozidlo,

- a) jehož technická způsobilost k provozu na pozemních komunikacích byla schválena, a
- b) je-li splněna povinnost pojištění odpovědnosti z provozu vozidla 5) týkající se takového vozidla,
- c) byla-li při pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu Evropské unie zaplácena daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu.

(4) Přihláška k registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla musí obsahovat

a) údaj o druhu a kategorii silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, značku (obchodní název stanovený výrobcem), typ silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, obchodní označení, číslo technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla a číslo schválení technické způsobilosti silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,

b) údaje o vlastníkovi silničního motorového vozidla a přípojného vozidla podle § 4 odst. 4 písm. a),

c) údaje o provozovateli silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, není-li vlastník současně provozovatelem silničního motorového vozidla a přípojného vozidla podle § 4 odst. 4 písm. b),

d) u silničních motorových vozidel, která jsou vybavena podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství 1a) záznamovým zařízením, též žádost o vydání paměťové karty vozidla.

(5) K přihlášce silničního motorového vozidla a přípojného vozidla k registraci žadatel přiloží

a) technický průkaz silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,

b) doklad o technické prohlídce, jedná-li se o silniční motorové vozidlo a přípojné vozidlo, které již bylo provozováno,

c) souhlas vlastníka k zaregistrování silničního motorového vozidla a přípojného vozidla na jiného provozovatele,

d) protokol o evidenční kontrole silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, nejedná-li se o nové vozidlo,

e) doklad o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla,

f) doklad o zástavním právu váznoucím na silničním motorovém vozidle a přípojném vozidle, bylo-li zřízeno,

g) doklad o povolení k pobytu nebo o udělení azylu na území České republiky, není-li provozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla státním občanem České republiky,

h) potvrzení o zaplacení daně z přidané hodnoty v případě pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu Evropské unie,

i) osvědčení o registraci silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla a technický průkaz silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla, pokud byl vydán, jedná-li se o silniční motorové vozidlo nebo přípojné vozidlo jednotlivě dovezené z jiného členského státu Evropské unie, které bylo v tomto členském státě Evropské unie provozováno.

(6) Pokud jde o zaregistrování silničního motorového vozidla a přípojného vozidla dočasně vyřazeného z registru silničních vozidel, nemusí žadatel doložit doklady uvedené v odstavci 5 písm. b) a e).

§ 7

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností při registraci silničního vozidla

a) přidělí silničnímu motorovému vozidlu a přípojnému vozidlu registrační značku,

b) запиše do technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla údaje o vlastníkovi silničního motorového vozidla a přípojného vozidla a údaje o provozovateli silničního vozidla, není-li vlastník současně provozovatelem silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, a registrační značku,

c) vydá žadateli osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,

d) vydá tabulku s přidělenou registrační značkou.

d) vydá tabulku s přidělenou registrační značkou,

e) odejme osvědčení o registraci silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla a

technický průkaz silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla, pokud byl vydán, jedná-li se o vozidlo registrované v jiném členském státě Evropské unie, a předá je ministerstvu.

(2) Žadatel uhradí při registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností správní poplatek podle zvláštního zákona. 6) Tabulku s registrační značkou je provozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla povinen umístit na vozidlo způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(3) Při prvním přidělení tabulky s registrační značkou obecní úřad obce s rozšířenou působností opatří registrační značku nálepkou, na níž vyznačí termín pravidelné technické prohlídky a měření emisí, pokud silniční vozidlo měření emisí podléhá.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví vzor technického průkazu a způsob provádění zápisu v technickém průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla obecním úřadem obce s rozšířenou působností, vzor osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, formu, obsah a provedení registrační značky, druhy registračních značek a způsob jejich vydávání a nakládání s nimi, provedení tabulek s registrační značkou a způsob umístění tabulek s registrační značkou na silniční motorové vozidlo a přípojné vozidlo, postup v případě ztráty nebo zničení technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla nebo registrační značky.

§ 7a

(1) Pokud s přihláškou o registraci silničního motorového vozidla, které je vybaveno podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství 1a) záznamovým zařízením, byla podána žádost o vydání paměťové karty vozidla, obecní úřad obce s rozšířenou působností ověří na základě této žádosti, zda jsou splněny podmínky pro vydání paměťové karty vozidla žadateli, a pokud nezjistí skutečnosti, které jsou v rozporu s podmínkami pro vydání paměťové karty vozidla, vydá žadateli do 15 pracovních dnů ode dne doručení žádosti paměťovou kartu vozidla. Jde-li o silniční motorové vozidlo, které je vybaveno podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství 1a) záznamovým zařízením až po jeho registraci, vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností žadateli paměťovou kartu vozidla do 15 pracovních dnů od doručení žádosti o její vydání.

(2) Vydání paměťové karty vozidla se považuje za vydání osvědčení podle části čtvrté správního řádu 6a).

(3) Vzor paměťové karty vozidla stanoví v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství 1a) prováděcí právní předpis.

Právo zástavní k silničnímu vozidlu

§ 8

Pokud z tohoto zákona nevyplývá jinak, platí o právu zástavním k silničnímu motorovému vozidlu a přípojnému vozidlu ustanovení občanského zákoníku a obchodního zákoníku o zástavním právu k věcem movitým.

§ 9

(1) Žádost o zapsání zástavního práva k silničnímu motorovému vozidlu a přípojnému vozidlu podává vlastník silničního vozidla nebo zástavní věřitel se souhlasem vlastníka. Žádost musí být doložena smlouvou nebo rozhodnutím o zřízení zástavního práva k silničnímu motorovému vozidlu a přípojnému vozidlu.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností provede zápis zástavního práva k silničnímu motorovému vozidlu a přípojnému vozidlu do technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla. Současně zaeviduje zástavní právo do registru silničních vozidel.

§ 10

Výmaz zápisu zástavního práva

Obecní úřad obce s rozšířenou působností provede výmaz zástavního práva z technického průkazu na žádost vlastníka vozidla. Současně vyznačí výmaz v registru silničních vozidel. Žádost musí být doložena smlouvou nebo jiným dokladem o zániku zástavního práva k silničnímu motorovému vozidlu a přípojnému vozidlu.

Změna údajů v registru silničních vozidel

§ 11

(1) Vlastník registrovaného silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, zástavní věřitel a další osoby, jichž se zápis v registru silničních vozidel týká, jsou povinni požádat příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností o provedení zápisu změn údajů zapisovaných v registru silničních vozidel.

(2) Vlastník silničního motorového vozidla, kterému byla vydána paměťová karta vozidla, a další osoby, jichž se záznam v registru vozidel týká, jsou povinni písemně ohlásit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností změny údajů v ní zapisovaných do 10 pracovních dnů od vzniku těchto změn. Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydá vlastníku silničního motorového vozidla náhradní paměťovou kartu vozidla do 5 pracovních dnů od doručení oznámení o ohlášení změny údaje.

(3) Vlastník silničního motorového vozidla a další osoby, jichž se záznam v registru vozidel týká, jsou povinni u vozidla, které bylo vybaveno záznamovým zařízením podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství 1a) až po registraci tohoto vozidla podle § 7, požádat obecní úřad obce s rozšířenou působností o vydání paměťové karty vozidla do 10 pracovních dnů od vybavení vozidla tímto záznamovým zařízením.

§ 12

Žádost o zápis změn údajů v registru silničních vozidel

(1) Žádost o zápis změn údajů zapisovaných do registru silničních vozidel jsou osoby uvedené v § 11 povinny podat do 10 pracovních dnů od vzniku skutečnosti, která zakládá změnu zapisovaného údaje.

(2) K žádosti se přikládá

- a) technický průkaz silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- b) osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- c) rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností o schválení technické způsobilosti po provedené změně, v případě změny podstatných částí mechanismu nebo konstrukce vozidla provedené formou individuální přestavby,
- d) ostatní doklady osvědčující změnu zapisovaných údajů.

(3) K žádosti se v případech, kdy předmětem změny údajů je výměna podstatné části mechanismu nebo konstrukce vozidla, dále přikládá doklad o nabytí této části a protokol o technické prohlídce provedené po výměně této podstatné části.

(4) K žádosti v případech změny údajů u dočasně vyřazeného vozidla z registru silničních vozidel přikládá žadatel technický průkaz silničního motorového vozidla a přípojného vozidla k vyznačení záznamu a dále čestné prohlášení, že na vozidle nebyly provedeny změny.

Vyřazení silničního vozidla z registru silničních vozidel

§ 13

Trvalé a dočasné vyřazení vozidla z registru silničních vozidel

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodne o trvalém vyřazení motorového vozidla a přípojného vozidla z registru, pokud

- a) motorové vozidlo a přípojné vozidlo zaniklo nebo zanikl účel jejich využití,
- b) zaniklo pojištění odpovědnosti z provozu vozidla týkající se registrovaného vozidla a nebyla-li ve lhůtě čtrnácti dnů od zániku pojištění odpovědnosti z provozu vozidla uzavřena nová pojistná smlouva o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla týkající se téhož vozidla, na základě které vznikla nejpozději uplynutím této lhůty povinnost pojistníka platit pojistné a povinnost pojistitele poskytnout pojistné plnění pro případ pojistné události (netýká se vozidel dočasně vyřazených z registru),
- c) vlastník motorového vozidla předloží potvrzení o převzetí autovraků, vystavené provozovatelem zařízení ke sběru autovraků podle zvláštního právního předpisu 6a).

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností trvale vyřadí vozidlo z registru na žádost jeho vlastníka. Tuto skutečnost vyznačí v technickém průkazu vozidla a v registru silničních vozidel. Se žádostí o trvalé vyřazení vozidla z registru silničních vozidel předloží vlastník motorového vozidla potvrzení o převzetí autovraků vystavené provozovatelem zařízení ke sběru autovraků podle zvláštního právního předpisu 6a). Vlastník vozidla přitom odevzdá tabulky s přidělenou registrační značkou. Jedná-li se o žádost o trvalé vyřazení vozidla z registru

silničních vozidel podle odstavce 1 písm. a), je vlastník motorového a přípojného vozidla povinen doložit způsob jeho zániku nebo jejich dalšího využití“.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností dočasně vyřadí vozidlo z registru na žádost vlastníka motorového vozidla a přípojného vozidla. Doba dočasného vyřazení vozidla z registru nesmí přesáhnout 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců. Obecní úřad obce s rozšířenou působností v odůvodněných případech dobu dočasného vyřazení vozidla z registru na žádost vlastníka motorového vozidla a přípojného vozidla prodlouží. Doba dalšího prodloužení nesmí přesáhnout 6 měsíců od uplynutí předešlé doby dočasného vyřazení. Vlastník vozidla je v takovém případě povinen spolu se žádostí odevzdat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností osvědčení o registraci vozidla, tabulku s přidělenou registrační značkou, paměťovou kartu vozidla, pokud byla vydána a předložit technický průkaz vozidla k vyznačení záznamu o jeho dočasném vyřazení z provozu na pozemních komunikacích. Obecní úřad obce s rozšířenou působností запиše do registru silničních vozidel údaj o počátku doby, během níž je vozidlo dočasně vyřazeno z provozu na pozemních komunikacích.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností na žádost vlastníka silničního vozidla ukončí režim dočasného vyřazení motorového vozidla nebo přípojného vozidla z registru silničních vozidel. Vlastník vozidla je povinen k žádosti přiložit doklady o splnění podmínek pro provoz vozidla na pozemních komunikacích. Obecní úřad obce s rozšířenou působností pak vlastníkovi vozidla vrátí osvědčení o registraci vozidla a tabulku s přidělenou registrační značkou a tyto skutečnosti vyznačí v technickém průkazu vozidla a v registru silničních vozidel.

(5) Doklad o likvidaci motorového vozidla a přípojného vozidla vydaný oprávněnou osobou členského státu Evropských společenství pro účely rozhodování obecního úřadu obce s rozšířenou působností o trvalém vyřazení motorového vozidla a přípojného vozidla z registru motorových vozidel platí i na území České republiky.

§ 14

(1) Při trvalém vyřazení silničního motorového vozidla a přípojného vozidla z registru provede obecní úřad obce s rozšířenou působností

a) výmaz silničního motorového vozidla a přípojného vozidla z registru silničních vozidel,

b) záznam do technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla o výmazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla z registru silničních vozidel.

(2) Vlastník silničního motorového vozidla a přípojného vozidla je povinen nejpozději do sedmi dnů od právní moci rozhodnutí, jedná-li se o trvalé vyřazení silničního motorového vozidla a přípojného vozidla podle § 13 odst. 1, nebo do sedmi dnů od podání žádosti, jedná-li se o trvalé vyřazení silničního motorového vozidla a přípojného vozidla podle § 13 odst. 2, odevzdat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, tabulku s přidělenou registrační značkou, paměťovou kartu vozidla a předložit technický průkaz silničního motorového vozidla a přípojného vozidla k vyznačení záznamu o zrušení technické způsobilosti silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, vyznačení neplatnosti technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla a k vyznačení záznamu o trvalém vyřazení silničního motorového vozidla a přípojného vozidla z registru. Registrační značka se obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností neodevzdává v případě, že bylo silniční motorové vozidlo a přípojné vozidlo trvale vyřazeno z provozu z důvodu jeho zániku nebo odcizení.

§ 14a

Vydávání paměťových servisních karet

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností ověří na základě žádosti metrologického střediska autorizovaného k ověřování záznamového zařízení podle zvláštního právního předpisu 6b), zda jsou splněny podmínky pro vydání paměťové servisní karty pro údržbu, seřizování a opravu záznamových zařízení podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství 1a), a pokud nezjistí skutečnosti, které jsou v rozporu s podmínkami pro vydání paměťové servisní karty, vydá ji do 15 pracovních dnů od doručení žádosti.

(2) Vydání paměťové servisní karty se považuje za vydání osvědčení podle části čtvrté správního řádu 6a).

(3) Paměťová servisní karta platí 1 rok ode dne vydání.

(4) Držitel paměťové servisní karty je povinen nahlásit změny údajů, poškození, odcizení nebo ztrátu paměťové servisní karty do 10 pracovních dnů od vzniku těchto skutečností obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydá do 5 pracovních dnů od doručení oznámení uvedených skutečností náhradní paměťovou servisní kartu.

(5) Jestliže držitel paměťové servisní karty pozbyl oprávnění k výkonu autorizované činnosti podle zvláštního právního předpisu 6b), je povinen ji odevzdat do 10 pracovních dnů ode dne právní moci rozhodnutí o pozbytí autorizace na příslušném obecním úřadu obce s rozšířenou působností.

(6) Vzor paměťové servisní karty stanoví v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství 1a) prováděcí právní předpis.

ČÁST TŘETÍ

SCHVALOVÁNÍ SILNIČNÍCH VOZIDEL

HLAVA I

SCHVALOVÁNÍ TYPU

§ 15

(1) Výrobce nebo akreditovaný zástupce (dále jen "výrobce"), který hodlá uvádět na trh hromadně vyrobená silniční vozidla, systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla, musí mít pro vozidlo platné osvědčení o schválení technické způsobilosti typu vozidla a pro konstrukční části vozidla, systémy vozidla a samostatné technické celky vozidla platné osvědčení o homologaci.

(2) Typem silničního vozidla se rozumí vozidla jedné kategorie, která mají stejného výrobce, stejnou značku (obchodní název stanovený výrobcem) a obchodní označení vozidla a která mají podstatné koncepční a konstrukční znaky, kterými je rám nebo podlahová část. Typ silničního vozidla může zahrnovat variantu typu a verzi varianty typu vozidla.

(3) Ministerstvo zveřejňuje pro účely rozhodování o schválení typu podle kategorií vozidel technické předpisy, technické normy a technické specifikace (dále jen "předpisová základna") a soupis údajů a technické dokumentace (dále jen "informační dokument"), podle kterých bude typ silničního vozidla nebo systému vozidla nebo konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla schvalován.

(4) V informačním dokumentu ministerstvo vymezí, z kterých technických požadavků nebo postupů lze povolit při rozhodování o schválení typu na žádost výjimky. Výjimky nelze povolit z technických požadavků týkajících se

- a) brzd,
- b) vnějšího hluku,
- c) emise škodlivin ve výfukových plynech,
- d) odrušení vozidla a elektromagnetické kompatibility.

§ 16

Homologace typu

(1) Ministerstvo vydává osvědčení o výsledcích posouzení shody vlastností typu silničního vozidla, typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla nebo typu samostatného technického celku vozidla s požadavky stanovenými pro silniční vozidlo, systém vozidla, konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla předpisy vydanými na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, 7) (dále jen "osvědčení o homologaci typu").

(2) Ministerstvo může udělit oprávnění k provádění činností spojených s vydáním osvědčení o homologaci typu právnické osobě, která je technicky a stavebně vybavena k provádění ověřování a posuzování shody vlastností silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla a která zabezpečí, že fyzické osoby, které budou tyto činnosti vykonávat, jsou odborně způsobilé.

(3) Zaměstnanci osoby, která je držitelem oprávnění podle odstavce 2, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o údajích, s nimiž se seznámí při provádění činností podle odstavce 1. Tato povinnost trvá i po skončení pracovního poměru. Povinnosti zachovávat mlčenlivost mohou být tyto osoby zproštěny pouze osobou, v jejímž zájmu tuto povinnost mají, anebo ve veřejném zájmu vedoucím zaměstnancem, a to písemně s uvedením rozsahu a účelu.

(4) Zkoušky typu požadované ministerstvem k homologaci se provádějí na náklady výrobce.

Žádost o schválení technické způsobilosti typu

(1) O schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla, typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla nebo typu samostatného technického celku rozhoduje ministerstvo na základě písemné žádosti výrobce.

(2) Žádost musí obsahovat

a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jedná-li se o právnickou osobu, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, jedná-li se o fyzickou osobu,

b) obchodní označení, značku (obchodní název stanovený výrobcem) a typ silničního vozidla, jeho systémů, konstrukční části nebo samostatného technického celku silničního vozidla,

c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno,

d) údaje o způsobu zajištění záručního a pozáručního servisu.

(3) Žádost musí být doložena těmito doklady:

a) ověřenou kopii smlouvy nebo listiny o zřízení nebo založení právnické osoby nebo u právnických osob zapsaných v obchodním rejstříku výpisem z obchodního rejstříku, u fyzických osob ověřenou kopii živnostenského oprávnění,

b) informační složkou, která obsahuje údaje, nákresy, fotografie a další doklady stanovené informačním dokumentem pro konstrukci typu silničního vozidla, typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla nebo typu samostatného technického celku,

c) osvědčeními o homologaci typu systémů vozidla, konstrukčních částí a samostatných technických celků, které tvoří silniční vozidlo,

d) návodem k obsluze silničního vozidla v českém jazyce,

e) prohlášením o zavedení systému řízení jakosti a kontroly výroby.

(4) Dokládá-li výrobce žádost o schválení technické způsobilosti osvědčeními o homologaci typu vozidla podle § 27 odst. 2, nemusí být žádost doložena doklady uvedenými v odstavci 3 písm. a) až c) a e).

Vícestupňové schvalování technické způsobilosti typu silničního vozidla

(1) Je-li silniční vozidlo vyráběno ve více stupních u dvou nebo více výrobců, může výrobce žádat o schválení technické způsobilosti typu vozidla postupně, v samostatných řízeních, podle stavu rozestavěnosti silničního vozidla.

(2) Vícestupňové schvalování technické způsobilosti typu silničního vozidla lze zahájit řízením o schválení technické způsobilosti typu základního vozidla. Základním vozidlem se rozumí nedokončené silniční vozidlo, které je výrobcem identifikováno výrobní značkou, kódem vozidla nebo identifikačním číslem vozidla VIN, které zůstanou zachovány i pro následná řízení o schválení technické způsobilosti typu ve více stupních.

(3) Pro žádost o schválení technické způsobilosti typu základního vozidla platí § 17 odst. 2 a 3 obdobně. V dalších řízeních je výrobce povinen žádost doložit

a) informační složkou, která odpovídá stavu výroby silničního vozidla a kterou nepředkládal v předchozích řízeních o schválení technické způsobilosti typu nedokončeného (rozestavěného) silničního vozidla,

b) osvědčeními o schválení technické způsobilosti typu nedokončeného (rozestavěného) silničního vozidla v předchozích stupních.

(4) Podrobnosti vícestupňového schvalování technické způsobilosti typu stanoví prováděcí právní předpis.

Podmínky schvalování technické způsobilosti typu

(1) Schválit technickou způsobilost typu silničního vozidla nebo systém vozidla, konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla lze, prokáže-li žadatel

a) že typ silničního vozidla nebo typ systému vozidla, konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla odpovídá údajům uvedeným v informačním dokumentu a splňuje požadavky stanovené podle předpisové základny pro typ silničního vozidla,

b) způsobilost zajistit výrobu a účinnou kontrolu postupy, kterými se zajistí systém řízení jakosti a kontroly výroby.

(2) Za účelem rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla ministerstvo

a) ověří u výrobce na jeho náklady, že výrobce splňuje předpoklady pro shodnou výrobu, je způsobilý zajistit účinnou kontrolu této výroby a je způsobilý zajistit výrobu a kontrolu postupy stanovenými předpisovou základnou,

b) zajistí na náklady výrobce zkoušky a kontroly silničního vozidla, a je-li to vhodné, i kontrolu montáže samostatných technických celků silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla u zkušebny pověřené ministerstvem.

(3) Ministerstvo je oprávněno neschválit technickou způsobilost typu, i když silniční vozidlo nebo systém vozidla, konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla a jejich výrobce splňují požadavky podle odstavce 1, v případě, že výrobek má vlastnosti, které prokazatelně znamenají vážné riziko ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.

(4) Technická způsobilost typu systému vozidel, konstrukční části vozidel a samostatných technických celků vozidel, které byly homologovány podle § 16 a § 27 odst. 2, se neschvaluje s výjimkou hromadné montáže podle odstavce 2 písm. b). Osvědčení o schválení technické způsobilosti typu vozidla, které bylo homologováno podle § 27 odst. 2, vydá ministerstvo na základě homologačního osvědčení.

(5) V případě kladného rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla vydá ministerstvo osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla. Vzor osvědčení o schválení technické způsobilosti typu stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Ministerstvo rozhodne o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla nejpozději ve lhůtě do 45 dnů ode dne doručení žádosti doložené předepsanými doklady. Ve zvlášť složitých případech rozhodne ministerstvo nejdéle do 60 dnů ode dne doručení žádosti doložené předepsanými doklady.

(7) Ministerstvo může udělit oprávnění k provádění zkoušek a kontrol pro účely rozhodování o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla osobě, která splňuje podmínky stanovené v § 16 odst. 2 a 3, (dále jen "oprávněná zkušebna").

(8) Podrobnosti o schvalování technické způsobilosti typu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 20

Rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu

(1) Ministerstvo v rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla uvede

a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, je-li žadatelem fyzická osoba,

b) obchodní název, značku (obchodní název stanovený výrobcem), typ silničního vozidla a obchodní označení,

c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno,

d) způsob zajištění záručního a pozáručního servisu silničního vozidla,

e) podmínky pro výrobu silničního vozidla,

f) výjimky z technických podmínek podle tohoto zákona (§ 15 odst. 3 a 4).

(2) V rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla ministerstvo uvede údaje uvedené v odstavci 1 písm. a), b), d), e) a f) a stanoví podmínky pro jejich použití a podmínky jejich montáže na vozidlo.

§ 21

Změna rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu

(1) Držitel osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla je povinen oznámit ministerstvu každou změnu týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, na jejichž základě bylo rozhodnuto o schválení typu, a předložit o nich doklady.

(2) Ministerstvo po posouzení změn údajů a dokladů rozhodne o změně rozhodnutí o schválení typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla. Pokud rozhodnutí o změně vyžaduje provedení nových zkoušek a kontrol, zajistí ministerstvo tyto zkoušky a kontroly na náklady výrobce u pověřené zkušebny. Rozhodnutí ministerstvo provede do 30 dnů po oznámení změny.

§ 22

Odnětí osvědčení o schválení technické způsobilosti typu

(1) Ministerstvo rozhodne o odnětí osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, jestliže

a) držitel osvědčení o schválení technické způsobilosti typu přestal splňovat některou z podmínek, na jejichž základě bylo uděleno osvědčení o schválení typu,

b) neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo rozhodnutím o udělení osvědčení o schválení technické způsobilosti typu,

c) to vyžaduje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

(2) Ministerstvo odejme osvědčení o schválení technické způsobilosti typu, jestliže o to držitel osvědčení požádal.

§ 23

Pozbytí platnosti osvědčení o schválení technické způsobilosti typu

Osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla pozbývá platnosti

a) uplynutím doby, na kterou bylo osvědčení o schválení technické způsobilosti typu uděleno,

b) dnem zániku právnické osoby, která je držitelem osvědčení o schválení technické způsobilosti typu,

c) uplynutím 30 dnů od úmrtí fyzické osoby, které bylo osvědčení o schválení technické způsobilosti typu uděleno,

d) dnem, kdy rozhodnutí ministerstva o odnětí osvědčení o schválení technické způsobilosti typu nabylo právní moci.

Povinnosti výrobce

§ 24

(1) Výrobce je povinen pro účely rozhodování o homologaci typu na požádání poskytnout ministerstvu silniční vozidlo, jeho systém, konstrukční část nebo samostatný technický celek k ověření technických požadavků.

(2) Každý výrobce, který je držitelem osvědčení o homologaci typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, je povinen

a) uvádět na trh silniční vozidla nebo systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla, které odpovídají typu, pro který bylo uděleno osvědčení o homologaci

typu,

b) zajistit výrobu a účinnou kontrolu postupy, kterými se zajistí systém řízení jakosti a kontroly výroby,

c) zajistit provádění zkoušek vyrobených silničních vozidel nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla na zkušebním zařízení určeném pro ověřování shodnosti každého vyrobeného silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla s vydaným osvědčením o homologaci typu,

d) zajistit, aby výsledky zkoušek byly zaznamenávány do zkušebních knih a aby záznamy o zkouškách byly dostupné po dobu stanovenou ministerstvem, nejdéle však po dobu 10 let,

e) zajistit, aby pro každý typ byly prováděny nejméně zkoušky požadované předpisovou základnou, a analyzovat jejich výsledky,

f) zajistit, aby po každé zkoušce vzorků nebo zkušebních dílů, při které se prokáže neshodnost s vydaným osvědčením o homologaci typu, byla přijata opatření k obnově shodnosti příslušné výroby,

g) na výzvu ministerstva poskytnout ministerstvu silniční vozidlo, systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla pro ověření trvání podmínek pro udělení osvědčení o homologaci typu a umožnit ministerstvu jejich ověření a poskytnout potřebné informace pro toto ověření; po ukončení zkoušek bude vozidlo nebo jeho část vráceno výrobci, pokud nebude dohodnuto jinak (například po destrukčních zkouškách),

h) sledovat jím vyrobená silniční vozidla nebo systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla v provozu a na základě analýz poruch silničních vozidel nebo jejich systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků činit opatření pro udržení jejich technické způsobilosti,

i) umožnit ministerstvu pravidelné ověřování kontrolních postupů užívaných výrobcem pro zajištění shodnosti,

j) umožnit ministerstvu kontrolu výroby a předložit kontrolující osobě zkušební knihy, záznamy o výrobě a umožnit jí odebrání vzorků ke zkoušení,

k) zajistit náhradní díly nejméně po dobu pěti let po ukončení výroby nebo dovozu,

l) poskytnout každému na vyžádání informace nezbytné k provozování silničního vozidla a informace o technických údajích silničního vozidla z doby jeho prvního uvedení do provozu,

m) zajistit, aby pro každý nově vyrobený osobní automobil byl v prodejním místě za účelem zvýšení informovanosti osob při jejich prodeji dodán osobami, které nový automobil nabízejí k prodeji nebo pronájmu, štítek a plakát s údaji o spotřebě pohonných hmot a emisích CO₂ obsaženými v osvědčení o homologaci typu tohoto vozidla; rozměry, obsah štítku a plakátu a jejich umístění při prodeji silničního vozidla stanoví prováděcí právní předpis,

n) zajistit, aby v propagačním materiálu k nově vyrobenému osobnímu automobilu byly zřetelně uvedeny údaje o spotřebě pohonných hmot a emisích CO₂ obsažené v osvědčení o homologaci typu tohoto vozidla a v případě uvedení alespoň dvou typů nově vyrobených osobních automobilů i údaje o spotřebě pohonných hmot a emisích CO₂ pro všechny typy nově vyrobených osobních automobilů nebo srovnání jejich spotřeby pohonných hmot.

(3) Každý výrobce, který je držitelem osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, je povinen

a) uvádět na trh silniční vozidla nebo systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla, které odpovídají typu, pro který bylo uděleno osvědčení o schválení typu,

b) opatřit silniční vozidlo identifikačním číslem silničního vozidla (VIN),

c) zajistit výrobu a účinnou kontrolu postupy, kterými se zajistí systém řízení jakosti a kontroly výroby,

d) zajistit, aby pro každý typ byly prováděny nejméně zkoušky požadované předpisovou základnou, a analyzovat jejich výsledky,

e) zajistit, aby po každé zkoušce vzorků nebo zkušebních dílů, při které se prokáže neshodnost se schváleným typem, byla přijata opatření k obnově shodnosti příslušné výroby,

f) na výzvu ministerstva poskytnout ministerstvu silniční vozidlo, systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla pro ověření trvání podmínek pro udělení osvědčení o schválení typu a umožnit ministerstvu jejich ověření a poskytnout potřebné informace pro toto ověření,

g) sledovat jím vyrobená silniční vozidla nebo systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla v provozu a na základě analýz poruch silničních vozidel nebo jejich systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků činit opatření pro udržení jejich technické způsobilosti,

h) zajistit náhradní díly nejméně po dobu pěti let po ukončení výroby nebo dovozu,

i) poskytnout každému na vyžádání informace nezbytné k provozování silničního vozidla a informace o technických údajích silničního vozidla z doby jeho prvního uvedení do provozu.

§ 25

(1) Pro silniční vozidla určená k uvedení na trh v České republice, která podléhají registraci podle tohoto zákona, vystaví výrobce technický průkaz silničního vozidla, vyznačí v něm údaje o shodě se schváleným typem silničního vozidla a technický popis vozidla. U silničních vozidel, která nepodléhají registraci vydá výrobce technické osvědčení silničního vozidla.

(2) Výrobce konstrukční části nebo samostatného technického celku je povinen na každou vyrobenou konstrukční část nebo samostatný technický celek vyrobené ve shodě se schváleným typem umístit označení obchodního názvu nebo značky nebo typové značky nebo čísla, pokud to vyžaduje prováděcí právní předpis.

§ 26

Dohled nad výrobou

(1) Ministerstvo provádí dohled nad výrobou silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel nebo samostatných technických celků vozidel, pro které ministerstvo vydalo osvědčení o homologaci typu. Zjistí-li, že výrobce porušuje při výrobě povinnosti stanovené tímto zákonem a osvědčením o homologaci typu, je oprávněno podle povahy zjištěných nedostatků uložit výrobcí způsob a lhůtu k odstranění těchto nedostatků a jejich příčin. Ostatní práva a povinnosti při výkonu dohledu nad výrobou stanoví zvláštní právní předpis. 8)

(2) Může-li být bezprostředně ohrožen život nebo zdraví osob nebo bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, je ministerstvo oprávněno okamžitě pozastavit výrobu, zadržet osvědčení o homologaci typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku. Na vydání tohoto opatření se nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Ministerstvo zahájí do 10 dnů ode dne zadržení osvědčení o schválení technické způsobilosti typu řízení ve věci odejmutí osvědčení o schválení technické způsobilosti typu.

§ 27

Uznání osvědčení o schválení typu silničního vozidla vydaného jiným státem

(1) Ministerstvo uzná platné osvědčení o homologaci typu, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla vydaného jiným státem na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána. 7)

(2) Ministerstvo uzná osvědčení o homologaci typu silničního vozidla, typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla a typu samostatného technického celku vozidla, které bylo vydáno státem Evropské unie podle předpisů vydaných Evropským společenstvím, (dále jen "osvědčení o homologaci typu ES").

(3) Na základě písemné žádosti výrobce o schválení technické způsobilosti typu ministerstvo uzná osvědčení o schválení typu silničního vozidla, které bylo vydáno státem Evropské unie podle předpisů platných v daném státě, v případě, že vozidlo splňuje technické podmínky stanovené tímto zákonem, a vydá rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu.

(4) Pro uznávání osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla platí část třetí, s výjimkou § 16, § 17 odst. 3 písm. b) a e), § 19 odst. 2 a odst. 6 a § 24.

§ 28

Silniční vozidla vyráběná v malých sériích

(1) Ministerstvo může na základě písemné žádosti výrobce, který hodlá hromadně vyrábět silniční vozidla v malé sérii, rozhodnout o povolení výjimky z informačního dokumentu stanoveného pro schvalování typu silničního motorového vozidla. Na náležitosti žádosti se vztahuje ustanovení § 17 odst. 2 a 3. Kromě toho musí žádost obsahovat, jaká výjimka má být povolena, a její odůvodnění.

(2) Malou sérií hromadné výroby se rozumí výroba nebo dovoz nejvýše 500 kusů silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel nebo samostatných technických celků vozidel vyrobených nebo dovezených v průběhu jednoho kalendářního roku. Malou sérií hromadné přestavby se rozumí hromadná přestavba, u které celkový počet přestavěných vozidel v průběhu jednoho kalendářního roku nepřesáhne 50 kusů. Výrobce vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel, samostatných technických celků vozidel nebo hromadných přestaveb vozidel schválených v malé sérii je povinen zajistit před vyplněním technického průkazu vozidla jeho kontrolu zkušební stanicí v rozsahu kontrolní dokumentace stanovené při schválení.

HLAVA II

SCHVALOVÁNÍ TECHNICKÉ ZPŮSOBILOSTI JEDNOTLIVĚ VYROBENÉHO SILNIČNÍHO VOZIDLA

§ 29

(1) Výrobou jednotlivého silničního vozidla se rozumí výroba nejvýše pěti kusů jednoho typu silničního vozidla podle vlastní konstrukce nebo s využitím systému vozidla, konstrukční části vozidla a samostatného technického celku vozidla, na něž byla vydána rozhodnutí o schválení typu.

(2) O povolení výroby jednotlivého silničního motorového vozidla musí výrobce předem písemně požádat obecní úřad obce s rozšířenou působností. Příslušným k vydání povolení je obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu má výrobce sídlo nebo bydliště nebo místo podnikání, liší-li se od bydliště.

(3) V informačním dokumentu ministerstvo vymezí, z kterých technických požadavků nebo postupů lze povolit při rozhodování o schvalování technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla výjimky. Výjimky nelze povolit z technických požadavků týkajících se

- a) brzd,
- b) vnějšího hluku,
- c) emise škodlivin ve výfukových plynech,
- d) odrušení vozidla a elektromagnetické kompatibility.

§ 30

Žádost o povolení výroby jednotlivého silničního vozidla

(1) Žádost výrobce o povolení výroby jednotlivého silničního vozidla musí obsahovat

- a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, je-li žadatelem fyzická osoba,

- b) druh a kategorii silničního vozidla,
- c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno,
- d) způsob zajištění záručního a pozáručního servisu.

(2) Žádost musí být doložena těmito doklady:

- a) ověřenou kopií smlouvy nebo listiny o zřízení nebo založení právnické osoby nebo u právnických osob zapsaných v obchodním rejstříku výpisem z obchodního rejstříku, u fyzických osob podnikatelů ověřenou kopií živnostenského oprávnění,
- b) technickým popisem silničního vozidla v rozsahu údajů uváděných v technickém průkazu vozidla, včetně údajů o předpokládaných provozních, jízdních a dynamických vlastnostech,
- c) nákresem sestavy silničního vozidla s uvedením rozměrů a hmotností,
- d) návodem k údržbě a obsluze vozidla v českém jazyce,
- e) osvědčeními o schválení typu systémů vozidla, konstrukčních částí a samostatných technických celků vozidla, které tvoří silniční vozidlo, nebo technickým protokolem.

Rozhodnutí o technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla

§ 31

(1) Technickou způsobilost jednotlivě vyrobeného silničního vozidla schvaluje obecní úřad obce s rozšířenou působností, který vydal povolení k výrobě jednotlivého silničního motorového vozidla. Obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodne na základě posouzení shody vlastností jednotlivě vyrobeného silničního vozidla s požadavky stanovenými prováděcím právním předpisem. Obecní úřad obce s rozšířenou působností může uložit provedení zkoušek jednotlivě vyrobeného silničního vozidla na náklady výrobce.

(2) Na žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla se vztahuje § 30. K žádosti musí být dále přiložen technický protokol vydaný zkušební stanicí a protokol o technické prohlídce, pokud se jedná o vozidlo, které podléhá režimu pravidelných technických prohlídek podle § 40. Technickým protokolem se dokládá splnění podmínek uložených v rozhodnutí o povolení výroby a splnění technických požadavků stanovených prováděcím právním předpisem, protokolem o technické prohlídce se dokládá technická způsobilost vozidla k provozu na pozemních komunikacích.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodne nejpozději ve lhůtě do 60 dnů ode dne doručení písemné žádosti výrobce doložené předepsanými doklady.

§ 32

Obecní úřad obce s rozšířenou působností v rozhodnutí o technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla uvede

a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, je-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, je-li žadatelem fyzická osoba,

b) druh a kategorii silničního vozidla,

c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno,

d) způsob zajištění záručního a pozáručního servisu silničního vozidla.

§ 33

(1) V případě kladného rozhodnutí o schválení technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností technický průkaz silničního vozidla, jedná-li se o silniční vozidlo, které podléhá registraci. U silničních vozidel, která nepodléhají registraci, vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností technické osvědčení silničního vozidla.

(2) Vzor technického průkazu a technického osvědčení silničního vozidla stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA III

TECHNICKÁ ZPŮSOBILOST JEDNOTLIVĚ DOVEZENÉHO SILNIČNÍHO VOZIDLA

§ 34

(1) Technickou způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla schvaluje obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě písemné žádosti. Příslušným je obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu má žadatel pobyt nebo sídlo.

(2) Žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla musí obsahovat

a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, je-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, je-li žadatelem fyzická osoba,

b) druh a kategorii silničního vozidla, výrobce silničního vozidla, značku (obchodní název stanovený výrobcem), typ vozidla a obchodní označení vozidla,

c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno.

(3) Žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla, které již bylo provozováno v jiném státě, musí být doložena těmito doklady:

a) osvědčením o registraci silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla a technickým průkazem silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla, pokud byl vydán,

b) protokolem o evidenční kontrole.

(4) U vozidel dovezených z jiného než členského státu Evropské unie musí být žádost dále doložena těmito doklady:

a) dokladem o celním odbavení vozidla 8a),

b) technickým protokolem vydaným zkušební stanicí, jedná-li se o vozidlo kategorie M1, M2 nebo N1 splňující emisní limity ve výfukových plynech podle normy EURO 2 jednotlivě dovezené z jiného než členského státu Evropské unie, od jehož první registrace v jiném státě neuplynula ke dni vystavení jednotné celní deklarace doba delší než 8 let, a nebo jedná-li se o vozidlo kategorie L, O1, O2, T nebo S jednotlivě dovezené z jiného než členského státu Evropské unie, od jehož první registrace v jiném státě neuplynula ke dni vystavení jednotné celní deklarace doba delší než 8 let, a nebo jedná-li se o vozidlo ostatních kategorií jednotlivě dovezené z jiného než členského státu Evropské unie, od jehož první registrace v jiném státě neuplynula ke dni vystavení jednotné celní deklarace doba delší než 5 let.

(5) Pro doložení žádosti doklady o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla, které nebylo doposud registrováno a je nově vyrobeno, platí odstavce 3 a 4 přiměřeně.

§ 35

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností schválí technickou způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla, které již bylo provozováno v jiném státě, jestliže pro vozidlo bylo prokázáno udělení osvědčení o homologaci typu ES, nebo bylo prokázáno schválení technické způsobilosti typu vozidla vydaného jiným členským státem Evropské unie podle předpisů platných v jiném členském státě Evropské unie za podmínky, že vozidlo, jeho systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky splňovaly v době schvalování technické způsobilosti typu vozidla v jiném členském státě Evropské unie technické požadavky pro schvalování technické způsobilosti typu vozidla platné v téže době v České republice a určené v prováděcím právním předpise.

(2) Jedná-li se o jednotlivě dovezené silniční vozidlo, u něhož je prokázáno udělení osvědčení o schválení technické způsobilosti typu vozidla vydaného jiným členským státem Evropské unie podle předpisů platných v tomto státě, pokud toto vozidlo, jeho systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky nesplňovaly v době schvalování technické způsobilosti typu vozidla v jiném členském státě Evropské unie technické požadavky pro schvalování technické způsobilosti typu vozidla platné v téže době v České republice a určené v prováděcím právním předpisu, obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodne o schválení technické způsobilosti vozidla na základě technického protokolu vydaného zkušební stanicí. Zkušební stanice vydá technický protokol, splňuje-li vozidlo technické požadavky stanovené právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána, a které byly platné pro danou kategorii vozidla v České republice v době výroby vozidla.

(3) Jedná-li se o jednotlivě dovezené silniční vozidlo, u něhož není prokázáno udělení osvědčení o homologaci typu ES, nebo osvědčení o schválení technické způsobilosti typu vozidla vydaného jiným členským státem Evropské unie podle předpisů platných v tomto státě, obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodne o schválení technické způsobilosti vozidla, pokud se jedná

a) o silniční motorové vozidlo nebo přípojné vozidlo jednotlivě dovezené ze státu, který není členským státem Evropské unie, kategorie M1, M2 nebo N1 splňující emisní limity ve výfukových plynech podle normy EURO 2, od jehož první registrace v jiném státě neuplynula ke dni vystavení jednotné celní deklarace doba delší než 8 let, a nebo o vozidlo kategorie L, O1, O2, T nebo S, od jehož první registrace v jiném státě neuplynula ke dni vystavení jednotné celní deklarace doba delší než 8 let, a nebo o vozidlo ostatních kategorií, od jehož první registrace v jiném státě neuplynula ke dni vystavení jednotné celní deklarace doba delší než 5 let, nebo

b) o člena diplomatické mise,

na základě technického protokolu vydaného zkušební stanicí. Zkušební stanice vydá technický protokol, splňuje-li vozidlo technické požadavky stanovené právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána, a které byly platné pro danou kategorii vozidla v České republice v době výroby vozidla.

(4) Pro schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla, které nebylo doposud registrováno a je nově vyrobeno, platí odstavce 1 až 3 přiměřeně.

(5) Obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodne nejpozději ve lhůtě do 30 dnů ode

dne doručení písemné žádosti doložené předepsanými doklady.

(6) V případě kladného rozhodnutí o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností technický průkaz silničního vozidla, jedná-li se o silniční vozidlo, které podléhá registraci. U silničních vozidel, která nepodléhají registraci, vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností technické osvědčení silničního vozidla.

(7) V informačním dokumentu může ministerstvo vymezit, z kterých technických požadavků lze povolit při rozhodování o schvalování technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla na žádost výjimky. Výjimky nelze povolit z technických požadavků týkajících se

- a) brzd,
- b) vnějšího hluku,
- c) emise škodlivin ve výfukových plynech,
- d) odrušení vozidla a elektromagnetické kompatibility.

(8) U silničních vozidel členů diplomatických misí může ministerstvo na základě mezinárodní dohody 4) udělit výjimku i z technických požadavků uvedených v odstavci 5 za podmínky, že

- a) vlastník tohoto silničního vozidla při ukončení diplomatické mise vyveze silniční vozidlo z České republiky, nebo
- b) jiný člen diplomatické mise požádá o registraci tohoto silničního vozidla v registru vozidel.

(9) Prováděcí právní předpis stanoví, ve kterých případech vozidlo jednotlivě dovezené z jiného členského státu Evropské unie, u něhož je prokázáno udělení osvědčení o schválení technické způsobilosti typu vozidla vydaného jiným členským státem Evropské unie podle předpisů platných v tomto státě, nebo jeho systémy, konstrukční části, nebo samostatné technické celky splňovaly v době schvalování technické způsobilosti typu vozidla v jiném členském státě Evropské unie technické požadavky pro schvalování technické způsobilosti typu vozidla platné v téže době v České republice.

ČÁST ČTVRTÁ

VOZIDLO V PROVOZU

HLAVA I

SILNIČNÍ VOZIDLO V PROVOZU

§ 36

(1) Na pozemních komunikacích lze provozovat pouze takové silniční vozidlo, které je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích podle tohoto zákona.

(2) Pro zkušební provoz může být na pozemních komunikacích provozováno silniční vozidlo jen na základě povolení vydaného ministerstvem po ověření podmínek stanovených prováděcím právním předpisem.

(3) Provozovatel silničního vozidla je povinen udržovat vozidlo v řádném technickém stavu podle pokynů pro obsluhu a údržbu stanovených výrobcem.

(4) Technický stav silničních vozidel v provozu na pozemních komunikacích je oprávněna v rámci dohledu na bezpečnost silničního provozu kontrolovat Policie České republiky podle zvláštního zákona. 9)

§ 37

Technicky nezpůsobilé silniční vozidlo k provozu

Silniční vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud

- a) pro závady v technickém stavu bezprostředně ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,

- b) poškozují životní prostředí nad míru stanovenou prováděcím právním předpisem,

c) provozovatel vozidla neprokáže jeho technickou způsobilost k provozu na pozemních komunikacích způsobem stanoveným tímto zákonem,

d) byly na vozidle provedeny neschválené změny anebo zásahy do identifikátorů vozidla, například VIN.

§ 38

Silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla v provozu

(1) Provozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo,

a) které je technicky nezpůsobilé k provozu,

b) které není zaregistrováno v registru silničních vozidel v České republice nebo v registru silničních vozidel jiného státu,

c) které není opatřeno registrační značkou nebo registrační značkou jiného státu,

d) k němuž není splněna povinnost pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, 5)

e) které nemá platné osvědčení o technické způsobilosti vydané stanicí měření emisí a stanicí technické kontroly,

f) které nemá identifikační údaje v souladu s údaji uvedenými v registru silničních vozidel.

(2) Provozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla musí při jízdě do zahraničí umístit na silničním motorovém vozidle mezinárodní rozlišovací značku České republiky. Mezinárodní rozlišovací značka České republiky obsahuje označení CZ.

§ 39

Provozovatel silničního vozidla je na svůj náklad povinen přistavit silniční vozidlo k pravidelné technické prohlídce a silniční motorové vozidlo i k pravidelnému měření emisí ve lhůtách stanovených tímto zákonem.

§ 40

Pravidelné technické prohlídky

(1) Provozovatel silničního vozidla přistaví k technické prohlídce

a) osobní automobil, nákladní automobil, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg, motocykl, přípojně vozidlo, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg, kromě nebrzděného přívěsu, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg, nejpozději ve lhůtě čtyř let po prvním zápisu silničního vozidla do registru silničních vozidel (dále jen "zaregistrování silničního vozidla") a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách dvou let,

b) nákladní automobil, jehož přípustná hmotnost převyšuje 3 500 kg, speciální automobil, autobus, silniční vozidlo s právem přednosti v jízdě, cvičné silniční vozidlo autoškoly, vozidlo taxislužby, vozidlo půjčovny automobilů určené k nájmu, kromě nebrzděného přívěsu, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg, přípojně vozidlo, jehož přípustná hmotnost převyšuje 3 500 kg, nejpozději ve lhůtě jednoho roku po zaregistrování silničního vozidla a potom pravidelně nejpozději v jednoročních lhůtách,

c) nebrzděný přívěs, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg, motocykl, jehož zdvihový objem pístového spalovacího motoru pohonu silničního vozidla nepřevyšuje 50 cm³ nebo jehož nejvyšší konstrukční rychlost nepřevyšuje 50 km.h⁻¹, s výjimkou motocyklu opatřeného šlapadly, nejpozději ve lhůtě šest let po zaregistrování silničního vozidla a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách čtyř let.

(2) Provozovatel dovezeného silničního vozidla, které bylo registrováno v zahraničí, přistaví silniční vozidlo k technické prohlídce před registrací silničního vozidla v České republice a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách stanovených v odstavci 1 podle druhu silničních vozidel, s výjimkou silničního vozidla uvedeného v odstavci 1 písm. a), které přistaví provozovatel silničního vozidla po první technické prohlídce pravidelně nejpozději ve lhůtách dvou let.

§ 41

Pravidelné měření emisí

Provozovatel silničního motorového vozidla uvedeného v § 40, s výjimkou motocyklu, jehož provozní hmotnost je nižší než 400 kg, a elektromobilu přistaví toto silniční vozidlo k pravidelnému měření emisí jeden měsíc před ukončením platnosti technické prohlídky ve lhůtách stanovených pro jeho pravidelnou technickou prohlídku.

§ 42

Lhůta pro přistavení silničního vozidla k pravidelné technické prohlídce a k pravidelnému měření emisí se počítá ode dne zaregistrování silničního vozidla u příslušného obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností a potom vždy ode dne provedení pravidelné technické prohlídky zapsané v technickém průkazu silničního motorového vozidla a pravidelného měření emisí zapsaného v osvědčení o měření emisí nebo ode dne zákonem stanovené povinnosti přistavit vozidlo k pravidelné technické prohlídce a k pravidelnému měření emisí.

Měření emisí

§ 43

Měřením emisí se rozumí kontrola technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech, změření hodnot parametrů a vlastností popisujících emisní chování silničního motorového vozidla, jejich seřízení a případné odstranění zjištěných závad.

§ 44

(1) Kontrolou technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech, se u silničních motorových vozidel se zážehovými motory s neřízenými emisními systémy, včetně systémů s neřízenými katalyzátory, rozumí

- a) kontrola stavu skupin a dílů ovlivňujících emisí výfukových plynů a znečišťování prostředí,
- b) kontrola parametrů základního seřízení motoru zahřátého na provozní teplotu při volnoběhu a při zvýšených otáčkách, včetně měření obsahu oxidu uhelnatého ve výfukovém plynu při současném měření obsahu nespálených uhlovodíků.

(2) Kontrolou technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech u silničních vozidel se zážehovými motory s řízenými katalytickými systémy se rozumí

- a) kontrola stavu skupin a dílů ovlivňujících emisí výfukových plynů a znečišťování prostředí,
- b) kontrola funkce řídicího systému motoru,
- c) kontrola obsahu oxidu uhelnatého ve výfukovém plynu při volnoběhu a při zvýšených otáčkách a kontrola hodnoty součinitele přebytku vzduchu lambda ve zvýšených otáčkách u motoru zahřátého na provozní teplotu.

(3) Kontrolou technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech se u silničních motorových vozidel se zážehovými motory s řízenými katalytickými systémy a systémem palubní diagnostiky EOBD rozumí

- a) kontrola stavu skupin a dílů ovlivňujících emisí výfukových plynů a znečišťování prostředí,
- b) kontrola funkce řídicího systému EOBD,
- c) kontrola obsahu oxidu uhelnatého ve výfukovém plynu při volnoběhu a při zvýšených otáčkách a kontrola hodnoty součinitele přebytku vzduchu lambda ve zvýšených otáčkách u motoru zahřátého na provozní teplotu.

(4) Kontrolou technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech se u silničních vozidel se vznětovými motory rozumí

- a) kontrola stavu skupin a dílů ovlivňujících emisí výfukových plynů a znečišťování prostředí,
- b) kontrola seřízení motoru zahřátého na provozní teplotu, zejména volnoběžných a maximálních otáček; u motorů s řízeným emisním systémem i kontrola funkce řídicího systému motoru,
- c) změření kouřivosti metodou volné akcelerace.

(5) Před měřením emisí se kontrolují doklady registrovaného vozidla a osvědčení o měření emisí. Ověřují se identifikační údaje vozidla a motoru, homologační štítky a správnost údajů o

měření emisí.

(6) Měření emisí se provádí pomocí metod a použitím přístrojů a zařízení stanovených prováděcím právním předpisem. Přístroje pro měření emisí, stanovené prováděcím právním předpisem, schvaluje ministerstvo na základě zkoušek provedených pověřenou zkušebnou. Přístroje musí být metrologicky navázány.

§ 45

Hodnocení a vyznačování měření emisí

(1) Stanice měření emisí při měření emisí silničního motorového vozidla hodnotí, zda části silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňující tvorbu škodlivých emisí jsou úplné, nepoškozené, funkční a bez zjevných vad a zda hodnoty parametrů a vlastností emisního chování silničního vozidla po provedeném měření emisí a i po případném seřízení a odstranění zjištěných závad nepřekračují limity stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) O provedeném měření emisí vyhotoví stanice měření emisí protokol o měření emisí silničního motorového vozidla a předá jej provozovateli vozidla.

(3) Stanice měření emisí v případě kladného výsledku měření emisí vystaví provozovateli silničního motorového vozidla osvědčení o měření emisí, vyznačí v něm kladný výsledek měření emisí a na zadní tabulku registrační značky umístí kontrolní nálepkou s vyznačením měsíce a roku příštího měření emisí.

(4) Osvědčení o měření emisí je přílohou technického průkazu silničního vozidla, která obsahuje

- a) identifikační údaje o silničním motorovém vozidle a jeho motoru, jen v případě změny,
- b) hodnoty základního seřízení a limity parametrů emisního chování motoru,
- c) datum příštího měření emisí.

(5) Jestliže hodnoty parametrů a vlastností emisního chování silničního motorového vozidla po provedeném měření emisí překračují limity stanovené výrobcem a prováděcím právním předpisem, je silniční motorové vozidlo technicky nezpůsobilé k dalšímu provozu na pozemních komunikacích (§ 37). Stanice měření emisí odstraní kontrolní nálepkou z tabulky registrační značky silničního vozidla.

(6) Druhy přístrojů, způsob metrologického zajištění, postup při vyznačování měření emisí, vzor provedení osvědčení o měření emisí a provedení kontrolní nálepky, způsob hodnocení technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství při měření emisí stanoví prováděcí právní předpis.

§ 46

(1) Provozovatel silničního motorového vozidla je povinen předložit osvědčení o měření emisí

- a) stanici měření emisí při pravidelném měření emisí,
- b) stanici technické kontroly před pravidelnou technickou prohlídkou silničního motorového vozidla.

(2) Řidič silničního motorového vozidla je oprávněn být přítomen při měření emisí ve stanici měření emisí.

§ 47

Technická prohlídka

(1) Technickou prohlídkou silničního vozidla se rozumí kontrola technického stavu, činnosti ústrojí a zařízení silničního vozidla.

(2) Kontrolou technického stavu silničního vozidla se rozumí kontrola

- a) brzdové soustavy,
- b) řízení,
- c) náprav, kol, pneumatik, pérování, hřídelů, kloubů,
- d) podvozku a karoserie,

e) světelných zařízení a světelné signalizace,

f) ostatního ústrojí a zařízení, zejména elektrického zařízení a vedení, rychloměru a tachografu, palivové soustavy, těsnosti motoru a převodovky, spojky, řazení rychlostních stupňů, vytápění a větracího systému, spojovacího zařízení, výfukové soustavy, odrušení, hluku,

g) předepsané a zvláštní výbavy.

(3) Při zahájení technické prohlídky musí být u silničního motorového vozidla předložen protokol o měření emisí s kladným výsledkem a na zadní tabulce registrační značky musí být umístěna kontrolní nálepka s vyznačením doby platnosti provedeného měření.

(4) Přístroje pro provádění technické prohlídky stanovené prováděcím právním předpisem schvaluje ministerstvo na základě zkoušek provedených pověřenou zkušebnou. Přístroje musí být metrologicky ověřeny a navázány.

(5) Řidič silničního motorového vozidla je oprávněn být přítomen při technické prohlídce ve stanici technické kontroly.

Hodnocení technického stavu a technické způsobilosti silničního motorového vozidla k provozu a vyznačení výsledku technické prohlídky

§ 48

(1) Stanice technické kontroly při technické prohlídce silničního vozidla zjišťuje, zda technický stav a činnost ústrojí a částí vozidla je bez závad nebo má závady porovnáním skutečného technického stavu vozidla s podmínkami stanovenými pro technický stav vozidla tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

(2) Stanice technické kontroly nesmí při pravidelné technické prohlídce seřizovat a opravovat silniční vozidlo, s výjimkou jednoduchého seřízení světlometů, pokud to umožňuje stav a přístupnost seřizovacích prvků.

(3) O provedení pravidelné technické prohlídky silničního vozidla vyhotoví stanice technické kontroly protokol o technické prohlídce, předá jej provozovateli vozidla a výsledek technické prohlídky vozidla oznámí příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.

(4) Rozsah a způsob provádění pravidelných technických prohlídek, technické podmínky pro hodnocení výsledku technické prohlídky, způsob vyznačování provedení technických prohlídek stanoví prováděcí právní předpis.

§ 49

Technickou prohlídkou silničního vozidla ve stanici technické kontroly mohou být zjištěny tyto stupně závad na technickém stavu vozidla, jeho ústrojí a částech:

a) lehká závada, která nemá vliv na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,

b) vážná závada, která ovlivňuje provozní vlastnosti vozidla a nepříznivě působí na životní prostředí, ale neohrožuje bezprostředně bezpečnost jízdy vozidla nebo provoz na pozemních komunikacích,

c) nebezpečná závada, která bezprostředně ohrožuje bezpečnost jízdy silničního vozidla nebo provoz na pozemních komunikacích.

§ 50

(1) Silniční vozidlo je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud technickou prohlídkou silničního vozidla, jeho ústrojí a částí nebyly zjištěny žádné závady nebo jen lehké závady.

(2) Stanice technické kontroly vyznačí zápisem do technického průkazu vozidla den, měsíc a rok provedení pravidelné technické prohlídky silničního vozidla. Na zadní tabulku registrační značky silničního vozidla umístí stanice technické kontroly kontrolní nálepku o kontrole technické způsobilosti silničního vozidla s vyznačením měsíce a roku příští pravidelné technické prohlídky silničního vozidla.

§ 51

(1) Zjistí-li se technickou prohlídkou silničního vozidla vážná závada, je vozidlo technicky způsobilé k provozu pouze na dobu 30 dnů ode dne vyznačení zápisu výsledku technické

prohlídky silničního vozidla v technickém průkazu vozidla. Provozovatel silničního vozidla je povinen v této lhůtě přistavit silniční vozidlo s odstraněnou vážnou závadou té stanici technické kontroly, která zjistila tuto vážnou závadu, k provedení prohlídky způsobu odstranění vážné závady.

(2) Při zjištění vážné závady platí pro postup stanice technické kontroly § 50 odst. 2 obdobně.

(3) Pokud provozovatel silničního vozidla nepostupuje způsobem uvedeným v odstavci 1 nebo bude-li při prohlídce způsobu odstranění vážné závady zjištěna tato závada opakovaně, je vozidlo technicky nezpůsobilé k provozu (§ 37) a nesmí být v provozu používáno. Provozovatel je povinen zajistit na vlastní náklad jeho odtažení ze stanice technické kontroly.

§ 52

(1) Pokud je technickou prohlídkou silničního vozidla zjištěna nebezpečná závada, je vozidlo technicky nezpůsobilé k provozu a nesmí být používáno v provozu. Provozovatel je povinen zajistit na vlastní náklad

- a) odtažení vozidla ze stanice technické kontroly,
- b) odstranění nebezpečné závady,
- c) přistavení silničního vozidla k opakované technické prohlídce.

(2) Stanice technické kontroly při zjištění nebezpečné závady odstraní kontrolní nálepkou o technické způsobilosti silničního vozidla ze zadní tabulky registrační značky a provede zápis o výsledku technické prohlídky silničního vozidla v technickém průkazu vozidla.

(3) Pokud provozovatel silničního vozidla přistaví silniční vozidlo s odstraněnou nebezpečnou závadou stanici technické kontroly, která zjistila tuto nebezpečnou závadu, ve lhůtě do 30 kalendářních dnů od jejího zjištění, provede stanice technické kontroly pouze kontrolu odstranění nebezpečné závady.

§ 53

(1) Výrobu a distribuci tiskopisů protokolů o technické prohlídce vozidla, kontrolních nálepek technické způsobilosti silničního motorového vozidla, protokolů o měření emisí vozidla, osvědčení o měření emisí a kontrolních nálepek měření emisí vozidla zajišťuje ministerstvo prostřednictvím pověřených organizací.

(2) Vzory tiskopisu protokolu o technické prohlídce vozidla, protokolu o měření emisí vozidla, osvědčení o měření emisí a způsob jeho vyplnění, dále vzor kontrolní nálepky technické způsobilosti vozidla a kontrolní nálepky měření emisí vozidla a způsob jejich vyplnění a umístění na tabulku s registrační značkou stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA II

STANICE TECHNICKÉ KONTROLY

§ 54

Oprávnění k provozování stanice technické kontroly

(1) Stanice technické kontroly je pracoviště specializované na provádění technických prohlídek silničních vozidel.

(2) Stanici technické kontroly může provozovat právnická nebo fyzická osoba, která má k jejímu provozování oprávnění udělené a osvědčení vydané krajským úřadem. Příslušným k rozhodování o udělení oprávnění je krajský úřad, v jehož správním obvodu bude provozovatel stanice technické kontroly vykonávat svoji činnost.

(3) Oprávnění může krajský úřad udělit žadateli jen tehdy, je-li záměr provozovat stanici technické kontroly v souladu se stanoveným způsobem a rozsahem pokrytí správního obvodu činnostmi stanic technické kontroly. Na udělení oprávnění nevzniká právní nárok.

(4) Krajský úřad, je-li splněna podmínka podle odstavce 3, udělí žadateli oprávnění k provozování stanice technické kontroly za těchto dalších podmínek:

- a) žadatel, statutární orgán nebo členové statutárního orgánu právnické osoby dosáhli věku 18 let, jsou způsobilí k právním úkonům a bezúhonní,
- b) žadatel nesmí být právně nebo ekonomicky spjat s výrobou, prodejem nebo opravou vozidel nebo

jejich součástí tak, že současně provozuje výrobu nebo opravy vozidel nebo jejich součástí, pro něž žádá o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly, po celou dobu provozování stanice technické kontroly,

c) žadatel splňuje podmínky nestrannosti, nezávislosti a věrohodnosti podle prováděcího právního předpisu,

d) žadatel zajistí, aby prohlídky ve stanici technické kontroly prováděly jen osoby bezúhonné, které jsou držitelé profesního osvědčení kontrolního technika,

e) žádost o udělení oprávnění obsahuje předepsané náležitosti a kladná stanoviska příslušných orgánů podle § 55 odst. 2.

(5) Za bezúhonné se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání alespoň jednoho roku, pro trestný čin spáchaný úmyslně, jehož skutková podstata souvisí s podnikáním, nebo pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s předmětem podnikání, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen. Za účelem zjištění, zda žadatel splňuje podmínku bezúhonnosti podle odstavce 4 písm. a) a odstavce 5, si krajský úřad vyžádá podle zvláštního právního předpisu 9b) výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Druhy stanic technické kontroly, základní technické vybavení, stavební uspořádání, způsob metrologického zajištění přístrojů, způsob a rozsah pokrytí správního obvodu činnostmi stanic technické kontroly a podmínky nestrannosti, nezávislosti a věrohodnosti stanoví prováděcí právní předpis.

§ 55

Žádost o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly

(1) Žádost o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly musí obsahovat

a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jedná-li se o právnickou osobu, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého pobytu, jedná-li se o fyzickou osobu,

b) typ stanice technické kontroly,

c) provozovnu stanice technické kontroly,

d) termín předpokládaného zahájení provozu.

(2) K žádosti žadatel přikládá

a) popis objektu, příjezdových komunikací a parkoviště,

b) seznam technologického vybavení kontrolní linky,

c) kladné vyjádření stavebního úřadu, v jehož územním obvodu má být stanice technické kontroly provozována, k záměru provozovat stanici technické kontroly z hlediska územního plánu, ochrany životního prostředí a popřípadě jiného veřejného zájmu,

d) zrušeno

e) prohlášení žadatele, že není právně nebo ekonomicky spjat s výrobou, prodejem nebo opravou vozidel nebo jejich součástí tak, že současně provozuje výrobu nebo opravy vozidel nebo jejich součástí, pro něž žádá o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly.

§ 56

Rozhodnutí o oprávnění k provozování stanice technické kontroly

Krajský úřad v rozhodnutí o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly uvede

a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jedná-li se o právnickou osobu, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého pobytu, jedná-li se o fyzickou osobu,

b) druh stanice technické kontroly,

- c) adresu provozovny stanice technické kontroly,
- d) datum zahájení provozu,
- e) rozsah provádění technických prohlídek,
- f) další podmínky pro zahájení činnosti provozování stanice technické kontroly.

§ 57

Osvědčení k provozování stanice technické kontroly

(1) Stanice technické kontroly musí mít ke dni zahájení provozu osvědčení. Osvědčení vydává krajský úřad, který rozhodoval o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly na základě žádosti provozovatele stanice technické kontroly.

(2) Osvědčením krajský úřad osvědčí provozovateli, že stanice technické kontroly

- a) splňuje podmínky odborné způsobilosti osob zajišťujících provozování stanice technické kontroly,

- b) splňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro provozování stanice technické kontroly,

- c) má vnitřní organizační strukturu a systém řízení jakosti pro provádění technických prohlídek ve stanici technické kontroly odsouhlasený certifikovanou právníčkou osobou podle technické normy. 9a)

(3) Osvědčení k zahájení provozování stanice technické kontroly se vydává na dobu určitou (na dobu 3 roků).

(4) Kopii osvědčení krajský úřad zašle ministerstvu.

(5) Způsob ověření plnění podmínek k provozování stanice technické kontroly stanoví prováděcí právní předpis.

§ 58

Povinnosti provozovatele stanice technické kontroly

(1) Provozovatel stanice technické kontroly je povinen zajistit po celou dobu provozování stanice technické kontroly, aby

- a) technické prohlídky vozidel byly prováděny osobami, které jsou držiteli profesního osvědčení kontrolního technika,

- b) technické vybavení a uspořádání stanice technické kontroly bylo v souladu s rozhodnutím vydaným podle § 56 a prováděcím právním předpisem,

- c) přístroje a zařízení používané k provádění technických prohlídek vozidel byly schváleny a metrologicky navázány podle zvláštního právního předpisu.

(2) Provozovatel stanice technické kontroly je povinen oznámit krajskému úřadu změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti podle § 55 odst. 1 a 2.

§ 59

Odnětí oprávnění k provozování stanice technické kontroly

Krajský úřad odejme oprávnění k provozování stanice technické kontroly, jestliže

- a) při provádění technických prohlídek jsou závažným způsobem porušovány povinnosti stanovené tímto zákonem,

- b) ministerstvo v rámci výkonu státního odborného dozoru nařídilo zastavení provádění technických prohlídek,

- c) jestliže uplynula doba, na niž bylo vydáno osvědčení k zahájení provozování stanice technické kontroly, a provozovatel do uplynutí této doby nezískal nové osvědčení.

Profesní osvědčení kontrolního technika

§ 60

(1) Provádět technické prohlídky vozidel ve stanici technické kontroly mohou osoby, které jsou držiteli profesního osvědčení kontrolního technika. O vydání profesního osvědčení kontrolního technika rozhoduje ministerstvo. V případě zamítnutí žádosti vydá ministerstvo rozhodnutí podle správního řádu.

(2) Profesní osvědčení kontrolního technika vydá ministerstvo osobě, která

a) má ukončené úplné střední odborné vzdělání technického směru a má odbornou praxi v autoopravárenství nejméně dva roky nebo střední odborné vzdělání technického směru a odbornou praxi v autoopravárenství nejméně šest let,

b) dosáhla věku 21 let,

c) má řidičské oprávnění skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění k řízení vozidla, jehož technické prohlídky ve stanici technické kontroly bude provádět,

d) absolvovala výuku spočívající v teoretické přípravě a praktickém výcviku na kontrolních linkách stanice technické kontroly,

e) složila závěrečnou zkoušku odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek,

f) je bezúhonná; za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání alespoň jednoho roku, pro trestný čin spáchaný úmyslně, jehož skutková podstata souvisí s podnikáním, nebo pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s předmětem podnikání, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(3) Za účelem zjištění, zda osoba splňuje podmínku bezúhonnosti podle odstavce 2 písm. f), si ministerstvo vyžádá podle zvláštního právního předpisu 9b) výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) V profesním osvědčení kontrolního technika ministerstvo uvede rozsah způsobilosti provádět technické prohlídky ve stanici technické kontroly. Vzor tiskopisu profesního osvědčení kontrolního technika stanoví prováděcí právní předpis.

§ 61

(1) Profesní osvědčení kontrolního technika se vydává na dobu neurčitou.

(2) Ministerstvo rozhodne o odnětí profesního osvědčení kontrolního technika,

a) porušil-li jeho držitel závažným způsobem povinnosti při provádění prohlídek silničních vozidel,

b) přestal-li splňovat podmínky pro jeho vydání.

§ 62

(1) Výuku spočívající v teoretické přípravě a praktickém výcviku na kontrolních linkách stanice technické kontroly zajišťuje ministerstvo prostřednictvím pověřených organizací. Závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek provádí ministerstvo, které si za tím účelem zřídí zkušební komisi. Členy zkušební komise jmenuje ministerstvo z odborníků v oblasti dopravy. Předsedou komise je zaměstnanec ministerstva. Výuka a závěrečné zkoušky se provádějí na náklady žadatele.

(2) Učební osnovu výuky teoretické přípravy a praktického výcviku k získání odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek ve stanici technické kontroly, rozsah znalostí potřebných pro úspěšné absolvování závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek, způsob provádění, organizování a hodnocení závěrečné zkoušky před zkušební komisí a zkušební řád stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA III

STANICE MĚŘENÍ EMISÍ

§ 63

Oprávnění k provozování stanice měření emisí

(1) Stanice měření emisí je pracoviště specializované na měření emisí vozidel, které je zřízeno:

a) v opravně motorových vozidel, která je pověřena výrobcem vozidla nebo výrobcem systému vozidla

ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech vozidla,

b) při stanici technické kontroly.

(2) Stanice měření emisí se dělí na typy stanic měření emisí podle druhu vozidel a druhu motorů na stanice měření emisí pro vozidla

a) poháněná zážehovými motory,

b) poháněná zážehovými motory a těmito motory upravenými na pohon zkapalněným ropným plynem nebo stlačeným zemním plynem,

c) poháněná vznětovými motory,

d) poháněná vznětovými motory a těmito motory upravenými na pohon zkapalněným ropným plynem nebo stlačeným zemním plynem.

(3) Stanice měření emisí může provozovat právnická nebo fyzická osoba, která má k jejímu provozování oprávnění udělené obecním úřadem obce s rozšířenou působností. Příslušným k rozhodování o udělení oprávnění je obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu bude mít stanice měření emisí své sídlo.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností udělí žadateli oprávnění k provozování stanice měření emisí za těchto podmínek:

a) statutární orgán nebo členové statutárního orgánu žadatele dosáhli věku 18 let, jsou způsobilí k právním úkonům a bezúhonní, jedná-li se o právnickou osobu, fyzická osoba dosáhla věku 18 let, je způsobilá k právním úkonům a bezúhonná,

b) žadatel má provozní a technické vybavení nezbytné k provozování stanice měření emisí.

(5) Pro vymezení bezúhonnosti platí ustanovení § 54 odst. 5. Za účelem zjištění, zda osoba podle § 63 odst. 4 písm. a) a § 54 odst. 4 splňuje podmínku bezúhonnosti, si obecní úřad obce s rozšířenou působností vyžádá podle zvláštního právního předpisu 9b) výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Základní technické vybavení jednotlivých druhů stanic měření emisí stanoví prováděcí právní předpis.

§ 64

Žádost o udělení oprávnění k provozování stanice měření emisí

(1) Žádost o udělení oprávnění k provozování stanice měření emisí obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností musí obsahovat

a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jedná-li se o právnickou osobu, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého pobytu, jedná-li se o fyzickou osobu,

b) typ stanice měření emisí,

c) značky (obchodní název stanovený výrobcem) a typy vozidel, u nichž bude prováděno měření emisí,

d) místo, kde bude stanice měření emisí provozována,

e) termín předpokládaného zahájení provozu.

(2) K žádosti žadatel přikládá

a) popis objektu, příjezdových komunikací a parkoviště,

b) seznam technologického vybavení stanice měření emisí,

c) kladné vyjádření stavebního úřadu, v jehož územním obvodu má být stanice měření emisí zřízena, k záměru provozovat stanici měření emisí z hlediska územního plánu a ochrany životního prostředí, popřípadě jiného veřejného zájmu,

d) stanovisko hygienické služby,

e) doklad o pověření výrobce vozidla nebo výrobce systému vozidla ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech vozidla zřídít specializované pracoviště opravny.

§ 65

Rozhodnutí o oprávnění k provozování stanice měření emisí

Obecní úřad obce s rozšířenou působností v rozhodnutí o oprávnění k provozování stanice měření emisí uvede

- a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jedná-li se o právnickou osobu, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého pobytu, jedná-li se o fyzickou osobu,
- b) typ stanice měření emisí,
- c) typy a značky vozidel, u nichž je stanice měření emisí oprávněna provádět měření emisí,
- d) místo, kde bude stanice měření emisí provozována,
- e) datum zahájení provozu,
- f) rozsah provádění měření emisí,
- g) další podmínky pro zahájení činnosti provozování stanice měření emisí.

§ 66

(1) Stanice měření emisí musí mít ke dni zahájení provozu osvědčení. Osvědčení vydává obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodoval o udělení oprávnění k provozování stanice měření emisí na základě žádosti provozovatele stanice měření emisí.

- (2) Osvědčením provozovatel stanice měření emisí dokládá, že
- a) splňuje podmínky odborné způsobilosti osob zajišťujících provozování stanice měření emisí,
 - b) splňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro provozování stanice měření emisí,
 - c) má vnitřní organizační strukturu a systém řízení pro zajištění měření emisí.

(3) Způsob ověření plnění podmínek k provozování stanice měření emisí stanoví prováděcí právní předpis.

§ 67

Povinnosti provozovatele stanice měření emisí

(1) Provozovatel stanice měření emisí je povinen zajistit po celou dobu provozování stanice měření emisí, aby

- a) měření emisí vozidel bylo prováděno osobami, které jsou držiteli profesního osvědčení odborné způsobilosti mechanika (dále jen "profesní osvědčení mechanika") (§ 69),
- b) technické vybavení a uspořádání druhu stanice měření emisí, včetně prostor pro měření emisí, manipulačních prostor, zařízení na odsávání výfukových plynů, větrání, vytápění, bylo v souladu s rozhodnutím vydaným podle § 65 a prováděcím právním předpisem,
- c) přístroje a zařízení používané k provádění měření emisí vozidel byly schváleny a metrologicky navázány podle zvláštního právního předpisu.

(2) Provozovatel stanice měření emisí je povinen oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti podle § 64 odst. 1 a 2.

§ 68

Odnětí oprávnění k provozování stanice měření emisí

Obecní úřad obce s rozšířenou působností odejme oprávnění k provozování stanice měření emisí, jestliže

- a) při provádění měření emisí jsou závažným způsobem porušovány povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) ministerstvo v rámci výkonu státního odborného dozoru nařídilo zastavení provádění měření emisí.

Profesní osvědčení mechanika

§ 69

(1) Provádět měření emisí ve stanici měření emisí mohou osoby, které jsou držiteli profesního osvědčení mechanika. O vydání profesního osvědčení mechanika rozhoduje ministerstvo. V případě zamítnutí žádosti vydá ministerstvo rozhodnutí podle správního řádu.

(2) Profesní osvědčení mechanika vydá ministerstvo osobě, která

a) má ukončené úplné střední odborné vzdělání technického směru a odbornou praxi nejméně tři roky nebo je vyučena v technickém oboru a má odbornou praxi nejméně šest roků,

b) absolvovala teoretickou výuku měření emisí pro vozidla poháněná zážehovými motory nebo vozidla poháněná zážehovými motory a motory upravenými na pohon zkapalněným ropným plynem nebo stlačeným zemním plynem nebo vozidla poháněná vznětovými motory a motory upravenými na pohon zkapalněným ropným plynem nebo stlačeným zemním plynem,

c) složila závěrečnou zkoušku odborné způsobilosti k provádění měření emisí.

(3) V profesním osvědčení mechanika ministerstvo uvede rozsah způsobilosti provádět měření emisí ve stanici měření emisí. Vzor tiskopisu profesního osvědčení mechanika stanoví prováděcí právní předpis.

§ 70

(1) Profesní osvědčení mechanika se vydává na dobu neurčitou.

(2) Ministerstvo rozhodne o odnětí profesního osvědčení mechanika,

a) porušil-li jeho držitel závažným způsobem povinnosti při provádění prohlídek silničních vozidel,

b) přestal-li splňovat podmínky pro jeho vydání.

§ 71

(1) Výuku spočívající v teoretické přípravě zajišťuje ministerstvo prostřednictvím pověřených organizací. Závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění měření emisí provádí ministerstvo, které si za tím účelem zřídí zkušební komisi. Členy zkušební komise jmenuje ministerstvo z odborníků v oblasti dopravy. Předsedou komise je zaměstnanec ministerstva. Výuka a závěrečné zkoušky se provádějí na náklady žadatele.

(2) Učební osnovu výuky teoretické přípravy k získání odborné způsobilosti k provádění měření emisí ve stanici měření emisí, rozsah znalostí potřebných pro úspěšné absolvování závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění měření emisí, způsob provádění, organizování a hodnocení závěrečné zkoušky odborné způsobilosti před zkušební komisí a zkušební řád stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA IV

ZKUŠEBNÍ STANICE

§ 72

(1) Ministerstvo vydá oprávnění stanici technické kontroly k provádění technické kontroly jednotlivých druhů vozidel a výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích, pokud splňuje tyto požadavky:

a) je držitelem oprávnění k provozování stanice technické kontroly,

b) alespoň jeden zaměstnanec je držitelem platného osvědčení k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích,

c) činnosti budou vykonávat fyzické osoby, které jsou pro tyto činnosti odborně způsobilé a mají povinnost zachovávat státní, obchodní nebo služební tajemství.

(2) Ministerstvo rozhodne o vydání osvědčení k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích, jestliže žadatel

a) je držitelem profesního osvědčení kontrolního technika,

b) úspěšně absolvoval základní nebo zdokonalovací výcvik v teoretické přípravě a praktické výuce,

c) složil závěrečnou zkoušku odborné způsobilosti.

(3) Podrobnosti o druzích zkušebních stanic, vzory tiskopisů oprávnění podle odstavce 1 a osvědčení k provozování zkušebních stanic a podrobnosti o způsobu získání odborné způsobilosti k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST PÁTÁ

PŘESTAVBA SILNIČNÍHO VOZIDLA

§ 73

(1) Přestavbou silničního vozidla je změna nebo úprava podstatných částí mechanismu nebo konstrukce provozovaného silničního vozidla.

- (2) Za změnu podstatných částí mechanismu nebo konstrukce silničního vozidla se považují
- a) změna druhu pohonu, vestavění jiného typu motoru,
 - b) změna karoserie, pérování vozidla a kol způsobující změnu povoleného zatížení,
 - c) změna druhu karoserie nebo nástavby, pro které se mění účel a způsob použití silničního vozidla,
 - d) změna kategorie vozidla.

(3) Největší povolenou hmotnost silničního vozidla lze snížit jen v případě přestavby vozidla na speciální vozidlo jednoúčelového využití za podmínky, že nedojde ke změně kategorie vozidla.

(4) Přestavbou vozidla nesmí být změněna kategorie vozidla, jestliže se na nově vzniklou kategorii vztahují přísnější technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem pro brzdy vozidla, vnější hluk vozidla, emise škodlivin ve výfukových plynech vozidla nebo prvky aktivní a pasivní bezpečnosti.

(5) Přestavbu vozidla výměnou karoserie lze povolit jen v rámci jedné typové řady vozidla.

(6) Nahrazuje-li se nebo doplňuje-li se vozidlo novou nebo jinou součástí nebo výbavou, musí tato součást nebo výbava splňovat podmínky stanovené tímto zákonem.

(7) O přestavbu silničního vozidla se nejedná, jestliže výrobce vozidla prohlásí podstatnou část mechanismu nebo konstrukce silničního vozidla za náhradní díl k tomuto vozidlu.

§ 74

(1) Přestavbu silničního vozidla, které je registrováno v registru silničních vozidel, povoluje příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě písemné žádosti, pokud jsou splněny podmínky pro přestavbu stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Hromadnou přestavbu typu silničního vozidla povoluje ministerstvo na základě písemné žádosti, pokud jsou splněny podmínky pro hromadnou přestavbu stanovené prováděcím právním předpisem.

(3) Žádost o povolení přestavby silničního vozidla nebo hromadné přestavby typu silničního vozidla musí obsahovat

a) obchodní jméno, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, pokud bylo přiděleno, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno a příjmení, pobyt, obchodní jméno, rodné číslo a identifikační číslo fyzické osoby, pokud bylo přiděleno, je-li žadatelem fyzická osoba,

b) druh a kategorii silničního vozidla,

c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno.

(4) Žádost musí být doložena těmito doklady:

a) podrobným popisem přestavby silničního vozidla,

b) návrhem na změnu údajů zapisovaných v technickém průkazu silničního vozidla,

c) technickým popisem a výkresovou dokumentací systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, pokud nebyla schválena jejich technická způsobilost typu,

d) technickým protokolem vydaným zkušební stanicí a u hromadné přestavby vozidla pověřenou

zkušebnou.

ČÁST ŠESTÁ

VÝBAVA A NÁHRADNÍ DÍLY

§ 75

(1) Výbavou vozidla jsou věci, které jsou určeny k zajištění provozu, údržby a opravám vozidla, nebo k ochraně a zajištění přepravovaných osob nebo nákladů před újmou na zdraví, poškozením nebo před nepříznivými vlivy různého charakteru, nebo pro zvýšení komfortu jízdy a příjem nebo předávání informací z vozidla, například náhradní kolo, nářadí, výstražný trojúhelník, prostředky pro připevnění nákladů, lékárnička, jednotka úpravy vzduchu, rádiový přijímač.

(2) Náhradním dílem jsou věci, které jsou určeny k nahrazení původního samostatného technického celku nebo konstrukční části vozidla. Náhradní díl, na který se vztahuje homologace typu, musí splňovat požadavky stanovené předpisovou základnou.

§ 76

(1) Výbavu lze použít, pokud svou konstrukcí a technickým stavem odpovídá technickým požadavkům stanoveným prováděcím právním předpisem. Výbava, která je určena prováděcím právním předpisem, musí mít schválenou technickou způsobilost.

(2) Na schvalování technické způsobilosti výbavy se vztahuje část třetí tohoto zákona.

§ 77

Provozní hmoty a maziva

(1) Provozní hmotou motorového vozidla se rozumí zejména kapalina do brzdového systému vozidla a kapalina do chladicího systému pro chlazení motoru motorového vozidla. Mazivem jsou mazací oleje a mazací tuky pro zajištění technické způsobilosti motorového vozidla k provozu.

(2) K pohonu motoru vozidla a k plnění mazacích, chladicích a jiných systémů a zařízení vozidla lze používat pouze pohonné hmoty 10) a provozní hmoty předepsané výrobcem tohoto motoru, systému nebo zařízení, nebo výrobcem vozidla. Provozní hmoty používané v provozu silničních motorových vozidel musí svou jakostí splňovat požadavky stanovené zvláštními právními předpisy 11) a českými technickými normami.

ČÁST SEDMÁ

ZVLÁŠTNÍ VOZIDLA

§ 78

(1) Zvláštní vozidlo lze provozovat, pokud svou konstrukcí a technickým stavem odpovídá technickým požadavkům stanoveným prováděcím právním předpisem a má schválenou technickou způsobilost k provozu podle tohoto zákona.

(2) Na schvalování technické způsobilosti zvláštního vozidla k provozu se vztahuje část třetí tohoto zákona.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví jednotlivé druhy mobilních strojů, průmyslových zařízení schopných přepravy nebo vozidel bez karoserie, ve kterých je zabudován spalovací motor, přípustné hodnoty emisí znečišťujících látek ve výfukových plynech a podrobnosti schvalování typu spalovacích motorů, způsob vypracování a podávání zpráv mezinárodním orgánům a organizacím.

§ 79

(1) Pro registraci a postup při schvalování technické způsobilosti zemědělských a lesnických traktorů a jejich přípojných vozidel a samojízdných pracovních strojů platí část druhá a část třetí tohoto zákona. Pro provoz zemědělských a lesnických traktorů a jejich přípojných vozidel platí dále část čtvrtá s výjimkou § 40 odst. 1.

(2) Pro zvláštní vozidla nepodléhající registraci vozidel v registru silničních vozidel vydá výrobce technické osvědčení zvláštního vozidla. Pro zvláštní vozidla registrovaná v registru silničních vozidel vydá výrobce technický průkaz zvláštního vozidla.

(3) Provozovatel zemědělského nebo lesnického traktoru a jejich přípojného vozidla přistaví k technické prohlídce toto zvláštní vozidlo nejpozději ve lhůtě čtyř let po jeho prvním zaregistrování v registru silničních vozidel a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách čtyř let.

(4) Technická prohlídka zemědělských a lesnických traktorů a jejich přípojných vozidel a měření emisí zemědělských a lesnických traktorů může být provedena v místě určeném příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností mobilním způsobem.

(5) Vzor technického osvědčení zvláštního vozidla a technického průkazu zvláštního motorového vozidla a osvědčení o registraci zvláštního motorového vozidla a zvláštního přípojného vozidla a podrobnosti o způsobu provádění technické prohlídky a měření emisí mobilním způsobem stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST OSMÁ

HISTORICKÁ A SPORTOVNÍ VOZIDLA

§ 79a

Registr historických a sportovních vozidel

(1) Registr historických a sportovních vozidel vedou obecní úřady obcí s rozšířenou působností v sídle kraje, s výjimkou Středočeského kraje, kde vede registr historických a sportovních vozidel Městský úřad v Kolíně a v Praze Magistrát hlavního města Prahy. Místně příslušným úřadem pro registraci historického nebo sportovního vozidla je obecní úřad obce s rozšířenou působností v sídle kraje, v jehož správním obvodu má provozovatel historického nebo sportovního vozidla trvalé bydliště, nebo místo podnikání, liší-li se od bydliště, nebo sídlo, ve Středočeském kraji je místně příslušným úřadem pro registraci historického nebo sportovního vozidla Městský úřad v Kolíně a v Praze je místně příslušným úřadem Magistrát hlavního města Prahy.

(2) Při registraci historického vozidla místně příslušný úřad na základě předložení protokolu o platném testování vydá průkaz historického vozidla a osvědčení o registraci vozidla. Historickému vozidlu přidělí zvláštní registrační značku pro historická vozidla a vydá tabulku s registrační značkou pro historické vozidlo.

(3) Při registraci sportovního vozidla místně příslušný úřad vydá technický průkaz vozidla. Sportovnímu vozidlu přidělí zvláštní registrační značku pro sportovní vozidlo a vydá tabulku se zvláštní registrační značkou pro sportovní vozidlo. Vydání registrační značky pro sportovní vozidlo vyznačí místně příslušný úřad v technickém průkazu a v průkazu sportovního vozidla, který vydává právnická osoba, které bylo uděleno oprávnění Mezinárodní automobilovou federací (Fédération Internationale de l'Automobile) nebo Mezinárodní motocyklovou federací (Fédération Internationale de Motocyclisme).

(4) Pro registr historických a sportovních vozidel platí § 4 odst. 4 písm. a), c) až o), § 4 odst. 5 písm. a), c) až f) a § 6 odst. 3, 4 a 5 obdobně.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví způsob a podmínky registrace historického a sportovního vozidla a vzor průkazu historického vozidla.

§ 79b

Historické a sportovní vozidlo v provozu

(1) Historické vozidlo lze provozovat na pozemních komunikacích, pokud splnilo podmínky testování, kterým se nahrazuje technická prohlídka vozidla.

(2) Testování historického vozidla provádí právnická osoba, která má udělené oprávnění Mezinárodní federací historických vozidel (Fédération Internationale des Véhicules Anciens) nebo Mezinárodní automobilovou federací. Výsledek testování vyznačí právnická osoba v průkazu historického vozidla. Výsledek testování platí nejdéle do 31. května kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém se testování historického vozidla provedlo.

(3) Historické vozidlo nelze provozovat na pozemních komunikacích za účelem podnikání a běžného denního užívání pro vlastní potřeby.

(4) Sportovní vozidlo lze provozovat na pozemních komunikacích, jen pokud byla schválena jeho technická způsobilost a splnilo podmínky testování a prohlídku ve stanici technické kontroly.

(5) Testování sportovního vozidla provádí právnická osoba, které bylo uděleno oprávnění Mezinárodní automobilovou federací nebo Mezinárodní motocyklovou federací. Výsledek testování vyznačí právnická osoba v technickém průkazu vozidla. Výsledek testování platí nejdéle do 30. dubna kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém se testování sportovního vozidla provedlo.

(6) Sportovní vozidlo lze provozovat na pozemních komunikacích jen za těchto podmínek:

a) ve sportovním průkazu vozidla je vyznačen platný výsledek testování vozidla a osvědčení o technické způsobilosti vozidla vyznačené v technickém průkazu,

b) vozidlo je provozováno za účelem sportovní soutěže organizované právnickou osobou, které bylo uděleno oprávnění Mezinárodní automobilovou federací nebo Mezinárodní motocyklovou federací,

c) ministerstvo vyznačilo ve sportovním průkazu na základě platného výsledku testování vozidla povolení k provozu sportovního vozidla na pozemních komunikacích.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví podmínky provozu historického a sportovního vozidla, způsob a podmínky testování historického a sportovního vozidla a vzor žádosti o provedení testování historického a sportovního vozidla.

ČÁST DEVÁTÁ

STÁTNÍ SPRÁVA A STÁTNÍ DOZOR

§ 80

(1) Státní správu a státní dozor ve věcech podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích vykonávají podle tohoto zákona a v rozsahu jím vymezeném, podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, ministerstvo, krajské úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností a Česká obchodní inspekce.

(2) Ministerstvo

a) vede centrální registr silničních vozidel a registr silničních vozidel členů diplomatické mise, 4)

b) rozhoduje o udělení, změnách a odnětí technické způsobilosti typu silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla a výbavy silničního vozidla,

c) pověřuje právnickou osobu vykonáváním činností k provádění ověřování a posuzování shody vlastností silničního vozidla a vydávání technických protokolů o této shodě,

d) rozhoduje o uznání osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla a výbavy silničního vozidla vydaného jiným státem,

e) rozhoduje o udělení výjimky pro schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla a výbavy silničního vozidla a o udělení výjimky při schválení technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného, dovezeného nebo přestavěného silničního vozidla,

f) rozhoduje o výjimkách z informačního dokumentu stanoveného pro technickou způsobilost typu silničního vozidla při hromadné výrobě malé série silničních vozidel nebo jednotlivě vyrobených nebo jednotlivě dovezených silničních vozidel,

g) provádí dohled nad výrobou silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel nebo samostatných technických celků vozidel z hlediska schvalování technické způsobilosti typu,

h) ukládá výrobcům silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel nebo samostatných technických celků vozidel způsob a lhůtu k odstranění nedostatků a jejich příčin zjištěných při dohledu nad výrobou z hlediska schvalování technické způsobilosti typu,

i) rozhoduje o zastavení výroby silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel nebo samostatných technických celků vozidel nebo výbavy silničních vozidel, anebo jejich uvádění do provozu, je-li výrobou a provozováním bezprostředně ohrožen život nebo zdraví osob a bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,

j) vydává a odnímá profesní osvědčení kontrolního technika, osvědčení kontrolního technika pro vydávání technických protokolů vozidel před jejich schválením k provozu na pozemních komunikacích a profesní osvědčení mechanika,

k) vede evidenci vydaných profesních osvědčení kontrolního technika, osvědčení kontrolního technika pro vydávání technických protokolů kontroly jednotlivých druhů vozidel, výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před jejich schválením k provozu na pozemních komunikacích a profesních osvědčení mechanika,

l) pověřuje stanice technické kontroly prováděním technické kontroly jednotlivých vozidel a výměnných nástaveb před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích,

m) schvaluje technickou způsobilost výbavy silničních vozidel,

n) schvaluje technickou způsobilost typu zvláštních vozidel k provozu na pozemních komunikacích,

o) vede registr stanic technické kontroly, stanic měření emisí, provedených technických prohlídek, technických kontrol silničních vozidel, evidenčních kontrol silničních vozidel, měření emisí a zpracovává statistické výstupy,

p) vydává a odnímá osvědčení o schválení měřicího přístroje nebo zařízení používaného k provádění technických prohlídek a k měření emisí,

r) každoročně vydává průvodce o spotřebě paliva a emisích, který je spotřebitelům zdarma dostupný v prodejních místech,

s) zajišťuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropských společenství 1a) výrobu a na základě požadavků obecních úřadů obcí s rozšířenou působností i distribuci paměťových karet vozidla a paměťových servisních karet,

t) vede centrální seznam autorizovaných metrologických středisek oprávněných k této činnosti podle zvláštního právního předpisu 6b),

u) vede centrální seznam paměťových servisních karet,

v) vede centrální seznam paměťových karet vozidel,

w) oznamuje příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie odejmutí osvědčení o registraci a technického průkazu silničního motorového vozidla, nebo přípojného vozidla, které bylo ke dni podání žádosti o registraci zapsáno v registru jiného členského státu Evropské unie,

x) vrací příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie na jeho žádost odňaté osvědčení o registraci a technický průkaz silničního motorového vozidla, nebo přípojného vozidla, které bylo ke dni podání žádosti o registraci zapsáno v registru tohoto jiného členského státu Evropské unie.

(3) Krajský úřad

a) rozhoduje o udělení a odnětí oprávnění k provozování stanice technické kontroly,

b) vydává osvědčení k provozování stanice technické kontroly.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností

a) vede registr silničních vozidel,

b) rozhoduje o zápisu silničního vozidla do registru vozidel, provádí zápisy změn údajů zapisovaných v registru,

c) přiděluje silničním motorovým vozidlům registrační značku a přiděluje tabulku s registrační značkou,

d) vydává osvědčení o registraci a technický průkaz silničního vozidla nebo technické osvědčení silničního vozidla,

e) provádí zápis a výmaz zástavního práva k silničním motorovým vozidlům do registru vozidel a technického průkazu vozidla,

f) rozhoduje o trvalém a dočasném vyřazení silničního vozidla z provozu,

- g) schvaluje technickou způsobilost jednotlivě vyrobeného nebo přestavěného silničního vozidla,
- h) schvaluje technickou způsobilost jednotlivě dovezeného vozidla,
- i) provádí zápisy údajů v technickém průkazu silničního vozidla,
- j) rozhoduje o udělení a odnětí oprávnění k provozování stanice měření emisí,
- k) vydává osvědčení k provozování stanice měření emisí,
- l) objednává u ministerstva paměťové karty vozidla a paměťové servisní karty,
- m) vydává a odebírá paměťovou servisní kartu,
- n) předává ministerstvu údaje o seznamu paměťových karet vozidel vedených v centrálním registru silničních vozidel,
- o) vydává a odebírá paměťovou kartu vozidla,
- p) předává ministerstvu údaje pro vedení centrálního seznamu paměťových karet vozidel,
- r) předává ministerstvu údaje pro vedení centrálního seznamu paměťových servisních karet,
- s) odnímá při registraci osvědčení o registraci silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla a technický průkaz silničního motorového vozidla, nebo přípojného vozidla, pokud byl vydán, jedná-li se o vozidlo registrované v jiném členském státě Evropské unie, a předává je ministerstvu.

(5) Obecni úřad obce s rozšířenou působností v sídle kraje, Městský úřad v Kolíně a Magistrát hlavního města Prahy

- a) vede registr historických a sportovních vozidel,
- b) přiděluje historickým vozidlům zvláštní registrační značku pro historické vozidlo a přiděluje tabulku se zvláštní registrační značkou pro historické vozidlo,
- c) vydává osvědčení o registraci a průkaz historického vozidla,
- d) vydává technický průkaz vozidla, přiděluje sportovním vozidlům zvláštní registrační značku pro sportovní vozidlo a přiděluje tabulku se zvláštní registrační značkou pro sportovní vozidlo,
- e) registruje historické vozidlo na základě protokolu o platném testování historického vozidla,
- f) schvaluje technickou způsobilost sportovního vozidla a registruje na základě protokolu o testování sportovního vozidla,
- g) vede údaje o testování historických a sportovních vozidel.

(6) Česká obchodní inspekce kontroluje podle zvláštního právního předpisu 12) umístění, rozměry a obsah štítku a plakátu s údaji o spotřebě pohonných hmot a emisích CO₂ v souladu s prováděcím právním předpisem při prodeji nově vyrobeného osobního automobilu a dodržování povinností výrobce stanovené v § 24 odst. 2 písm. n).

§ 81

Státní odborný dozor

(1) Státní odborný dozor ve věcech podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích vykonávají podle tohoto zákona ministerstvo, krajské úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností a podle zvláštního právního předpisu 5) Policie České republiky. Při výkonu státního odborného dozoru ministerstvo, krajské úřady a obecní úřady obcí s rozšířenou působností kontrolují plnění povinností a podmínek stanovených tímto zákonem. Zjišťují, zda osoby, jimž ukládá tento zákon povinnosti ve věcech podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích, (dále jen "povinné osoby") plní uložené povinnosti a zda dodržují podmínky stanovené v rozhodnutích vydaných ministerstvem nebo krajskými úřady nebo obecními úřady obcí s rozšířenou působností.

(2) Zaměstnanci ministerstva a zaměstnanci krajů a obcí s rozšířenou působností pověřeni výkonem státního odborného dozoru (dále jen "pověřené osoby") postupují při tomto výkonu podle zvláštního právního předpisu. 8)

(3) Práva a povinnosti pověřených osob a povinných osob při výkonu státního odborného

dozoru stanoví zvláštní právní předpis. 8)

§ 82

(1) Při výkonu státního odborného dozoru je pověřená osoba povinna prokázat se dokladem o pověření. Doklad o pověření obsahuje jméno a příjmení pověřené osoby, její rodné číslo, fotografii, věcný a územní rozsah oprávnění a dobu platnosti.

(2) Zjistí-li osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru porušení povinností stanovených tímto zákonem a dalšími právními předpisy k zajištění bezpečnosti provozu vozidel na pozemních komunikacích, uloží podle povahy a rozsahu zjištěných nedostatků kontrolovanému subjektu způsob a lhůtu k odstranění jejich příčin.

(3) Zjistí-li osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru závažné závady v činnosti stanice technické kontroly nebo v činnosti stanice měření emisí, je oprávněna nařídít okamžité zastavení provádění technických prohlídek a technických nebo evidenčních kontrol ve stanici technické kontroly nebo měření emisí ve stanici měření emisí a vyzoomět o tom příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. Na vydání tohoto opatření se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(4) Osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru může bezprostředně po provedení technické prohlídky nebo měření emisí vyzvat provozovatele silničního vozidla, aby na dobu nezbytně nutnou přistavil na svůj náklad zkontrolované vozidlo k opakované částečné nebo celkové technické prohlídce nebo k měření emisí. Provozovatel silničního vozidla je povinen na základě výzvy osoby pověřené státním dozorem přistavit silniční vozidlo k opakované technické prohlídce nebo k měření emisí. Bezprostředně opakovanou technickou prohlídku nebo měření emisí provede bezplatně kontrolní technik nebo mechanik pod dozorem osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru.

Správní delikty

§ 83

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 6 odst. 1 a 2 nepřihlásí k registraci silniční motorové vozidlo nebo přípojně vozidlo, které hodlá provozovat na území České republiky,

b) jako provozovatel silničního motorového vozidla nebo přípojně vozidla v rozporu s § 7 odst. 2 neumístí na vozidlo tabulku s registrační značkou,

c) jako výrobce, který je držitelem osvědčení o homologaci typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, v rozporu s § 24 odst. 2 písm. a) vyrobí a uvede na trh silniční vozidlo nebo systém vozidla, konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla, který neodpovídá typu, pro který bylo uděleno osvědčení o homologaci typu, bez schválení technické způsobilosti,

d) jako provozovatel silničního motorového vozidla nebo přípojně vozidla provozuje vozidlo, které je podle § 37 technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích,

e) jako provozovatel silničního motorového vozidla nebo přípojně vozidla v rozporu s § 38 odst. 1 písm. f) provozuje vozidlo, které nemá identifikační údaje v souladu s údaji v registru silničních vozidel, nebo

f) provádí technické prohlídky silničních vozidel bez oprávnění podle § 56 nebo provádí měření emisí silničních vozidel bez oprávnění podle § 65.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. c) lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. e) lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. f) lze uložit pokutu do 500 000 Kč a za přestupek podle odstavce a), b), d) lze uložit pokutu do 50 000 Kč. V blokovém řízení lze uložit pokutu do 5 000 Kč.

§ 83a

Správní delikty právnických osob a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) jako provozovatel vozidla vybaveného záznamovým zařízením podle přímo použitelného předpisu

Evropských společenství 1a) nebo jako držitel paměťové servisní karty poškodí nebo pozmění údaje v tomto záznamovém zařízení,

b) v rozporu s § 6 odst. 1 a 2 nepřihlásí k registraci silniční motorové vozidlo nebo přípojné vozidlo, které hodlá provozovat na území České republiky,

c) jako provozovatel silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla v rozporu s § 7 odst. 2 neumístí na vozidlo tabulku s registrační značkou,

d) jako držitel paměťové servisní karty nenahlásí změny údajů, poškození, odcizení nebo ztrátu paměťové servisní karty podle § 14a odst. 4,

e) jako držitel paměťové servisní karty neodevzdá tuto kartu podle § 14a odst. 5,

f) jako výrobce, který je držitelem osvědčení o homologaci typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, v rozporu s § 24 odst. 2 písm. a) vyrobí a uvede na trh silniční vozidlo nebo systém vozidla, konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla, který neodpovídá typu, pro který bylo uděleno osvědčení o homologaci typu, bez schválení technické způsobilosti,

g) jako provozovatel silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla v rozporu s § 38 odst. 1 písm. f) provozuje vozidlo, které nemá identifikační údaje v souladu s údaji v registru silničních vozidel,

h) provádí technické prohlídky silničních vozidel bez oprávnění podle § 56,

i) provádí měření emisí silničních vozidel bez oprávnění podle § 65,

j) provozuje stanici technické kontroly v rozporu s podmínkami stanovenými v rozhodnutí o udělení oprávnění k jejímu provozování podle § 56 písm. e) a f),

k) provozuje stanici měření emisí v rozporu s podmínkami stanovenými v rozhodnutí o oprávnění k jejímu provozování podle § 65 písm. e) a f),

l) jako provozovatel silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla provozuje vozidlo, které je podle § 37 technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích.

(2) Za správní delikt podle odstavce 1 písm. f) se uloží pokuta do 10 000 000 Kč, za správní delikt podle odstavce 1 písm. g) pokuta do 5 000 000 Kč, za správní delikt podle odstavce 1 písm. a), d), e), h), i), j), k) pokuta do 500 000 Kč a za správní delikt podle odstavce 1 písm. b), c) a l) pokuta do 50 000 Kč.

(3) Jestliže je správní delikt podle odstavce 1 písm. f) spáchán hromadnou výrobou a hromadným uváděním na trh silničních vozidel, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatných technických celků vozidla, uloží se pokuta do 50 000 000 Kč."

Společná ustanovení

§ 84

(1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnícké osobě nebo podnikající fyzické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnícké osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm příslušný orgán nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dověděl, nejpozději však do 4 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává

a) ministerstvo nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností podle své působnosti uvedené v § 80 odst. 2 a 4, jde-li o správní delikty podle § 83 odst. 1 písm. c) a e) a § 83a odst. 1 písm. a), d), e), f), g),

b) krajský úřad, jde-li o správní delikty podle § 83a odst. 1 písm. h), i), j),

c) obecní úřad obce s rozšířenou působností, jde-li o správní delikty podle § 83 odst. 1 písm. a), b), d) a f) a § 83a odst. 1 písm. b), c), k) a l).

(5) Přestupky podle § 83 odst. 1 písm. b) až d) mohou projednat orgány Policie České republiky nebo Celní správy České republiky v blokovém řízení.

(6) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby 13a) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(7) Pokuty vybírá a vymáhá orgán, který je uložil. Pokuty uložené obecním úřadem obce s rozšířenou působností jsou příjmem obce s rozšířenou působností a pokuty uložené krajským úřadem jsou příjmem kraje. Pokuty uložené ministerstvem a pokuty uložené v blokovém řízení jsou příjmem státního rozpočtu.

ČÁST DESÁTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Společná ustanovení

§ 85

(1) V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Vyhoví-li se v plném rozsahu žádosti o osvědčení o registraci a osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, profesní osvědčení kontrolního technika, profesní osvědčení kontrolního technika pro vydávání technických protokolů vozidel před jejich schválením k provozu na pozemních komunikacích, profesní osvědčení mechanika a osvědčení o schválení měřicího přístroje nebo zařízení používaného pro provádění technických prohlídek a měření emisí, podávané podle tohoto zákona, vydává se místo správního rozhodnutí osvědčení.

§ 86

Ustanovení tohoto zákona se použijí, jen pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

§ 87

Za úkony ministerstva, krajského úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností stanovené zvláštním právním předpisem 6) se vybírají správní poplatky. Ostatní úkony ministerstva, krajského úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností se provádějí za úhradu, jejíž druh a výši stanoví prováděcí právní předpis.

§ 88

(1) Výrobci vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí, samostatných technických celků nebo výbavy silničního vozidla jsou povinni poskytovat ministerstvu údaje o vyráběných vozidlech stanovené mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána.

(2) Ministerstvo zabezpečuje vydávání Věstníku dopravy, ve kterém se publikuje předpisová základna a informační dokument pro účely rozhodování o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla a instrukce upřesňující jednotnost provádění technických kontrol ve zkušebních stanicích nebo pověřené zkušebně, technických prohlídek a měření emisí ve stanicích technické kontroly a stanicích měření emisí.

§ 88a

Působností stanovené krajskému úřadu nebo obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

§ 89

Přechodná ustanovení

(1) Sankce za protiprávní jednání podle tohoto zákona lze uložit pouze za protiprávní jednání, k němuž došlo po účinnosti tohoto zákona.

(2) Provozovatel stanice technické kontroly a provozovatel stanice měření emisí, kteří provozují stanici technické kontroly nebo stanici měření emisí na základě platného oprávnění vydaného podle právního předpisu platného před účinností tohoto zákona, jsou povinni nejpozději

do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona sdělit příslušnému okresnímu úřadu údaje a doložit doklady vyžadované pro udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí. Nesplní-li provozovatel tuto povinnost, pozbude dosavadní oprávnění platnosti uplynutím posledního dne lhůty stanovené pro sdělení údajů a doložení dokladů. Nesplní-li provozovatel na základě sdělených údajů a předložených dokladů podmínky stanovené tímto zákonem pro udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí, zahájí okresní úřad neprodleně řízení o odnětí oprávnění k provozování stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí.

(3) Registrace silničních vozidel v evidenci dopravního inspektorátu Policie České republiky provedená před účinností tohoto zákona se považuje za registraci podle tohoto zákona.

(4) Technické průkazy vozidla, technická osvědčení vozidel, osvědčení o technickém průkazu, výpisy technického osvědčení vydané podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za technické průkazy vozidla, technická osvědčení vozidel, osvědčení o technickém průkazu, výpisy technického osvědčení vydané podle tohoto zákona.

(5) Provozovatelé silničních motorových vozidel a přípojných vozidel jsou povinni do tří let ode dne účinnosti tohoto zákona uvést údaje v registru silničních vozidel vedeného podle tohoto zákona do stavu odpovídajícího skutečnosti; pokud jde o vznik, změnu nebo zánik zástavních práv, jsou provozovatelé silničních motorových vozidel a přípojných vozidel povinni uvést údaje v registru silničních vozidel do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona do stavu odpovídajícího skutečnosti.

(6) Technická prohlídka a měření emisí provedené před nabytím účinnosti tohoto zákona zapsané v technickém průkazu vozidla a v osvědčení o měření emisí a vyznačené kontrolní nálepkou na státní poznávací značce, umístěné na zadní části vozidla, se považují za technickou prohlídku a měření emisí podle tohoto zákona.

(7) Osvědčení o odborné způsobilosti k provádění technických kontrol, technických prohlídek nebo k měření emisí vydaná před nabytím účinnosti tohoto zákona se považují za profesní osvědčení vydaná podle tohoto zákona.

(8) Osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla, typu jiného vozidla a příslušenství, jejich částí a doplňků, včetně jejich příloh, vydaná před nabytím účinnosti tohoto zákona se považují za osvědčení vydaná podle tohoto zákona.

(9) Rozhodnutí vydaná dopravním inspektorátem Policie České republiky o schválení technické způsobilosti jednotlivého vozidla vydaná před účinností tohoto zákona se považují za rozhodnutí vydaná podle tohoto zákona.

(10) Vozidla, na která se nevztahovala povinnost registrace podle právních předpisů platných do účinnosti tohoto zákona, musí být zaregistrována v registru silničních vozidel nejpozději ve lhůtě tří let od účinnosti tohoto zákona. Pokud takovým vozidlem je dvoukolový moped nebo motokolo (vozidla patřící do kategorie L podle přílohy tohoto zákona) nebo pracovní stroj samojízdný (vozidlo patřící do kategorie S podle přílohy tohoto zákona), registruje se jen na žádost vlastníka. Na dvoukolový moped kategorie L1 a LA nepodléhající registraci se nevztahují ustanovení § 38 odst. 1 písm. b), c), e) a f) a § 39 a na motokolo kategorie LM a pracovní stroj samojízdný nepodléhající registraci se nevztahují ustanovení § 38 odst. 1 písm. b) až f) a § 39.

(11) Osvědčení o schválení měřicího přístroje nebo zařízení používaného k provádění technických prohlídek a k měření emisí vydaná před nabytím účinnosti tohoto zákona se považují za osvědčení vydaná podle tohoto zákona.

(12) Technickou způsobilost silničního vozidla jednotlivě dovezeného do 30. června 2001 schvaluje okresní úřad na základě písemné žádosti podle předpisů platných před nabytím účinnosti tohoto zákona. Příslušným je okresní úřad, v jehož územním obvodu má žadatel pobyt nebo sídlo.

§ 90

(1) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců Ministerstva vnitra, kteří ke dni účinnosti tohoto zákona vykonávají činnosti v oblasti podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích podle tohoto zákona, přecházejí ke dni účinnosti tohoto zákona z Ministerstva vnitra na Ministerstvo dopravy.

(2) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců Policie České republiky, kteří ke dni účinnosti tohoto zákona vykonávají činnosti v oblasti podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích podle tohoto zákona, přecházejí ke dni účinnosti tohoto zákona z Policie České republiky na okresní úřady, v jejichž územním obvodu mají tyto zaměstnanci pracoviště.

§ 91

Závěrečná ustanovení

(1) Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 2 odst. 5 až 8, § 4 odst. 8, § 5 odst. 3, § 7 odst. 2 a 4, § 7a odst. 3, § 14a odst. 6, § 18 odst. 4, § 19 odst. 5 a 8, § 24 odst. 2 písm. m), § 25 odst. 2, § 31 odst. 1 a 2, § 33 odst. 2, § 35 odst. 9, § 36 odst. 2, § 44 odst. 6, § 45 odst. 1, 5 a 6, § 47 odst. 4, § 48 odst. 1 a 4, § 53 odst. 2, § 54 odst. 6, § 57 odst. 5, § 58 odst. 1 písm. b) a c), § 60 odst. 3, § 62 odst. 2, § 63 odst. 5, § 66 odst. 3, § 67 odst. 1 písm. b) a c), § 69 odst. 3, § 71 odst. 2, § 72 odst. 3, § 74 odst. 1, § 76 odst. 1, § 78 odst. 1 a 3, § 79 odst. 5, § 79a odst. 5, § 79b odst. 7, § 83 odst. 5 písm. b) a § 87.

(2) Ministerstvo životního prostředí vydá vyhlášku k provedení § 37 písm. b).

(3) Ministerstvo dopravy v dohodě s Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem zemědělství vydá vyhlášku k provedení § 78 odst. 3.

(4) Výrobci silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel a samostatných technických celků vozidel, zvláštních vozidel a ostatní osoby zúčastněné na schvalování nebo uznávání technické způsobilosti typu jsou povinni dodržovat technické předpisy vydávané

a) na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, 7) vydávané Evropskou hospodářskou komisí při Organizaci spojených národů,

b) na základě Evropské mezinárodní silniční dohody o přepravě nebezpečných věcí (ADR), 14)

c) na základě Evropské dohody o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), 15)

d) podle článku 7 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé, 11)

a to ve znění přijatém Českou republikou. Tyto technické předpisy se uveřejňují ve Věstníku dopravy a jsou k dispozici na ministerstvu.

(5) neplatil

(6) Bližší podmínky k provedení technických předpisů uvedených v odstavci 5 stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 92

Zrušují se:

1. Zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích.

2. Zákon č. 355/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla

§ 93

Zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. b) se slova "podléhá evidenci" nahrazují slovy "podléhá registraci".

2. Poznámka pod čarou č. 9) zní:

"9) § 4 až 6 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.".

3. V § 15 odst. 2 se slova "z centrální evidence vozidel" zrušují.

4. V § 15 odst. 3 se slovo "vnitř" nahrazuje slovy "dopravy a spojů".

5. V § 15 odst. 4 se slovo "vnitř" nahrazuje slovy "dopravy a spojů".

6. V § 15 odst. 9 se za slova "vyřazení vozidla" vkládají slova "z registru 23)" a poznámka pod čarou č. 23), která zní:

"23) § 13 a 14 zákona č. 56/2001 Sb."

ČÁST DVANÁCTÁ

§ 94

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2001.

v z. Buzková v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příl.

Rozdělení vozidel do kategorií

A)

Základní kategorie vozidel

Kategorie L - motorová vozidla zpravidla s méně než čtyřmi koly

Kategorie M - motorová vozidla, která mají nejméně čtyři kola a používají se pro dopravu osob

Kategorie N - motorová vozidla, která mají nejméně čtyři kola a používají se pro dopravu nákladů

Kategorie O - přípojná vozidla

Kategorie T - traktory zemědělské nebo lesnické

Kategorie S - pracovní stroje

Kategorie R - ostatní vozidla, která nelze zařadit do výše uvedených kategorií

B)

Členění některých kategorií vozidel

(1) Kategorie vozidel L se člení na mopedy) dvoukolové mopedy jsou dvoukolová vozidla s objemem válců motoru nepřesahujícím 50 cm³ v případě spalovacího motoru a s maximální konstrukční rychlostí nepřesahující 45 kmh-1 při jakémkoli druhu pohonu,

b) tříkolové mopedy jsou tříkolová vozidla s jakýmkoli uspořádáním kol, s objemem válců motoru nepřesahujícím 50 cm³ v případě spalovacího motoru a s maximální konstrukční rychlostí nepřesahující 45 kmh-1 při jakémkoli druhu pohonu,

c) lehké čtyřkolky, jejichž hmotnost v nenaloženém stavu je menší než 350 kg, do čehož se nezapočítává hmotnost baterií v případě elektrických vozidel, dále, jejichž nejvyšší konstrukční rychlost nepřesahuje 45 kmh-1 a jejichž zdvihový objem motoru nepřesahuje 50 cm³ u zážehových motorů nebo pro jiné druhy motorů maximální čistý výkon nepřesahuje 4 kW,

motocykly

a) motocykly jsou dvoukolová vozidla s objemem válců motoru přesahujícím 50 cm³ v případě spalovacího motoru, nebo s maximální konstrukční rychlostí přesahující 45 kmh-1 při jakémkoli druhu pohonu,

b) motocykly s postranním vozíkem jsou vozidla s třemi koly uspořádanými nesouměrně vzhledem k střední podélné rovině, s objemem válců motoru přesahujícím 50 cm³ v případě spalovacího motoru, nebo s maximální konstrukční rychlostí přesahující 45 kmh-1 při jakémkoli druhu pohonu,

motorové tříkolky

a) motorové tříkolky jsou vozidla s třemi koly uspořádanými souměrně vzhledem ke střední podélné rovině s objemem válců motoru přesahujícím 50 cm³ v případě spalovacího motoru, nebo s maximální konstrukční rychlostí přesahující 45 kmh-1 při jakémkoli druhu pohonu,

b) čtyřkolky jiné než lehké tříkolky, jejichž hmotnost v nenaloženém stavu nepřesahuje 400 kg nebo 550 kg u vozidel určených k přepravě nákladů, do čehož se nezapočítává hmotnost baterií v případě elektrických vozidel a dále, u nichž maximální čistý výkon motoru nepřesahuje 15 kW,

motokolo

jízdní kolo s trvale zabudovaným motorem s objemem válců motoru nepřesahujícím 50 cm³ v případě spalovacího motoru a s maximální konstrukční rychlostí nepřesahující 25 kmh⁻¹ při jakémkoli druhu pohonu.

Vozidla zařazená podle EHK - OSN v kategoriích L1 a L2 s maximální konstrukční rychlostí 50 kmh⁻¹ se považují za mopedy, vozidla kategorií L3 a L4 se považují za motocykly a vozidla kategorie L5 se považují za motorové tříkolky.

(2) Kategorie vozidel M se člení na

a) M1 - vozidla, která mají nejvýše osm míst k přepravě osob, kromě místa řidiče, nebo víceúčelová vozidla,

b) M2 - vozidla, která mají více než osm míst k přepravě osob, kromě místa řidiče, a jejichž nejvyšší přípustná hmotnost nepřevyšuje 5 000 kg.

c) M3 - vozidla, která mají více než osm míst k přepravě osob, kromě místa řidiče, a jejichž největší přípustná hmotnost nepřevyšuje 5 000 kg.

(3) Víceúčelové vozidlo je vozidlo typem karoserie určené k přepravě osob a nákladu v jediném oddělení vozidla. Rozdělení vozidel podle typu karoserie a podmínky pro zařazení víceúčelového vozidla do kategorie vozidel M1 nebo N1 stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Při rozhodování o zařazení vozidla do kategorie M a N se považuje za místo k přepravě osob místo pro osobu sedící, ležící, stojící nebo místo s trvalými úchyty ukotvení sedadla, přičemž není rozhodující, zda sedadlo na tomto místě je nebo není umístěno.

(5) Kategorie vozidel N se člení na

a) N1 - vozidlo, jehož největší přípustná hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg,

b) N2 - vozidlo, jehož největší přípustná hmotnost převyšuje 3 500 kg, avšak nepřevyšuje 12 000 kg,

c) N3 - vozidlo, jehož největší přípustná hmotnost převyšuje 12 000 kg.

(6) Terénní vozidlo je motorové vozidlo se zvýšenou průjezdností, které patří do vozidel kategorie M nebo N a splňuje další technické podmínky stanovené prováděcím právním předpisem. Terénní vozidlo příslušné kategorie se označuje doplňkovým písmenem G ke kategorii M nebo N, například M1G, N3G.

(7) Kategorie vozidel O se člení na

a) O1 - přípojná vozidla, jejichž největší přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg,

b) O2 - přípojná vozidla, jejichž největší přípustná hmotnost převyšuje 750 kg, ale nepřevyšuje 3 500 kg,

c) O3 - přípojná vozidla, jejichž největší přípustná hmotnost převyšuje 3 500 kg, ale nepřevyšuje 10 000 kg,

d) O4 - přípojná vozidla, jejichž největší přípustná hmotnost převyšuje 10 000 kg,

e) OT1 - přípojná vozidla traktorů, jejichž největší přípustná hmotnost nepřevyšuje 1 500 kg,

f) OT2 - přípojná vozidla traktorů, jejichž největší přípustná hmotnost převyšuje 1 500 kg, ale nepřevyšuje 3 500 kg,

g) OT3 - přípojná vozidla traktorů, jejichž největší přípustná hmotnost převyšuje 3 500 kg, ale nepřevyšuje 6 000 kg,

h) OT4 - přípojná vozidla traktorů, jejichž největší přípustná hmotnost převyšuje 6 000 kg.

(8) Kategorie vozidel S se člení na

a) Ss - pracovní stroj samojízdný je zvláštní vozidlo s vlastním zdrojem pohonu, konstrukčně a svým vybavením určené pouze pro vykonávání určitých pracovních činností. Pracovní stroj samojízdný není určený zpravidla pro přepravní činnost,

b) Sp - pracovní stroj přípojný je zvláštní vozidlo bez vlastního zdroje pohonu, konstrukčně a svým vybavením určené pouze pro vykonávání určitých pracovních činností. Pracovní stroj přípojný

se připojuje k tažnému motorovému vozidlo, které je přizpůsobené pro jeho připojení. Pracovní stroj přípojný není určený zpravidla pro přepravní činnost. Pracovní stroje přípojné se dělí

1. Sp1 pracovní stroj přípojný s největší technicky přípustnou hmotností nepřevyšující 3 000 kg,
2. Sp2 pracovní stroj přípojný s technicky přípustnou hmotností převyšující 3 000 kg, avšak nepřevyšující 6 000 kg,
3. Sp3 pracovní stroj s technicky přípustnou hmotností převyšující 6 000 kg.

Vybraná ustanovení novel

Čl. V zákona č. 103/2004 Sb.

Přechodné ustanovení k části druhé

Provozovatel stanice technické kontroly, který provozuje stanici technické kontroly na základě platného oprávnění k provozování a osvědčení k zahájení provozování stanice technické kontroly, je povinen nejpozději do dvou let od účinnosti tohoto zákona doložit krajskému úřadu doklady vyžadované pro vydání osvědčení k zahájení provozování stanice technické kontroly. Nesplní-li provozovatel tuto povinnost, pozbude dosavadní oprávnění platnosti uplynutím posledního dne lhůty stanovené pro doložení dokladů krajskému úřadu. Nesplní-li provozovatel stanice technické kontroly podmínky stanovené zákonem pro vydání osvědčení k zahájení provozování stanice technické kontroly, zahájí krajský úřad neprodleně řízení o odnětí oprávnění k provozování stanice technické kontroly.

Čl. XV zákona č. 170/2007 Sb.

Přechodné ustanovení

V evidenci ztracených, odcizených, poškozených a zničených osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, technických průkazů silničního motorového vozidla a přípojného vozidla a tabulek s přidělenou registrační značkou a v evidenci vyrobených zúčtovatelných tiskopisů osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla a technického průkazu a vyrobených a nevydaných tabulek registrační značky vozidla podle § 4 odst. 6 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se evidují pouze doklady nebo tabulky s přidělenou registrační značkou nahlášené jako ztracené, odcizené, poškozené nebo zničené ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a tiskopisy nebo tabulky registrační značky vyrobené ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

1) Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky. Vyhláška č. 274/1999 Sb., kterou se stanoví druhy a kategorie vojenských vozidel, schvalování jejich technické způsobilosti, provádění technických prohlídek vojenských vozidel a zkoušek technických zařízení vojenských vozidel.

1a) Nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

2) § 15 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 57/2004 Sb. a zákona č. 137/2008 Sb.

3) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.

3a) Zákon č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

3b) § 1 zákona č. 133/2000 Sb., ve znění zákona č. 53/2004 Sb.

3c) § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

3d) § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., ve znění zákona č. 439/2004 Sb.

4) Vyhláška č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.

5) § 4 zákona č. 168/1999 Sb.

6) Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

6a) § 154 a následující zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

6b) § 16 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.

7) Vyhláška č. 176/1960 Sb., o Dohodě o přijetí jednotných podmínek pro homologaci (ověřování shodnosti) a o vzájemném uznávání homologace výstroje a součástí motorových vozidel, ve znění sdělení č. 42/1996 Sb.

8) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

- 8a) Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
- 9) Zákon č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
- 9a) ČSN EN ISO/IEC 17025 Všeobecné požadavky na způsobilost zkušebních a kalibračních laboratoří. ČSN EN ISO 9001 Systémy managementu jakosti - požadavky.
- 9b) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.
- 10) § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách).
- 11) Například zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 12) Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.
- 13a) § 2 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- 14) Vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), ve znění pozdějších předpisů.
- 15) Vyhláška č. 108/1976 Sb., o Evropské dohodě o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), ve znění pozdějších předpisů.